KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta

* Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 21 V. 1937 — Kuusipäivän 3:s päivä — Keskiviikkona tammikuun 27 p:nä

Synnyinmaan kaupustelijat

Syytettyjen penkillä Liittojen talon Lokakuun salissa istuu ryhmä iljettäviä synnyinmaan pettureita. Tuholaisuuskatederin professorin välinpitämättömällä, puisella äänellä antaa Pjatakov todistuksia. Hänen tilalleen tulee kyynillinen, hävyttömän julkea Radek. Petturien suista vuotaa kuin mätä, kauhistuttava kertomus isänmaalla kaupan teostaan.

Ihmiskunnan historiassa on vaikea löytää tämäntapaisia esimerkkejä maansa kyynillisestä, iljettävästä pettämisestä. Talleyrandit, jotka vaihtoivat kuin rukkasia yhdet porvarilliset isännät toisiin, ovat pieniä lapsia trotskilaisiin verrattuina. Versaillesilaiset, jotka käyttivät hyväkseen saksalaisten välillistä apua, nujertaakseen Parisin Kommuunin, näyttävät koiranpennuilta tähän julmien, villiintyneiden trotskilaisten susien laumaan verrattuna. Koltshak, Denikin, Judenitsh — niilläkin oli jonkunlainen oma isänmaan "valkoinen aatteensa", unelmansa "yhtenäisestä ja jakamattomasta" tilanherrain ja kapitalistien Venäjästä, jota hallitaan kenraalidiktatuurin pistimellä ja ruoskalla. Vieläpä fasisteillakin — niilläkin on oma, fasistinen natsionalisminsa. Mutta niitä kaikkia alemmaksi ovat luisuneet trotskilaiset epäsikiöt maansa kauhistuttavassa petoksessa.

Yhdeksäntoista vuotta sitten SSTL:n työväenluokka otti vallan käsiinsä, rakentaakseen sosialistisen yhteiskunnan. Se voitti bolshevistisen puolueen johdolla. Bolsheviikkeja vastaan on Trotskij taistellut miltei koko elämänsä ajan. Zinovjev ja Kamenev pettivät puolueen ja työväenluokan Lokakuun taisteluja edeltäneinä päivinä. Brestin rauhan raskaina päivinä Radek ja Pjatakov sysäsivät maata provokatooriseen seikkailuun ja julistivat, että he ovat valmiit menemään "sovettivallan menettämisen mahdollisuuteen". Kun maamme Leninin-Stalinin puolueen lujan johdon alla lähti sosialismin rakentamisen tielle, niin trotskilais-zinovjevilainen rosvojoukkio karjui ympäri koko maailmaa: "Takaisin! Sosialismia ei voida rakentaa maassamme, älkää rohjetko!" Silloin puolue murskasi trotskilais-zinovjevilaisen blokin. Nyt ovat SSTL:n työtätekevät pääpiirteissään suorittaneet loppuun sosialismin rakentamisen maassamme.

Sosialistisen isänmaamme hyvinvoinnin keskeytymättömän kasvun mukaan kasvoi trotskilaisten kapitalismin restauraattorien viha. He eivät voineet panna laskelmiaan minkäänlaiseen Sovettiliiton kansojen tukeen. Syvää halveksumista kansanjoukkoja kohtaan tunsivat petturit, joilla ei ollut vähintäkään tukea joukoissa. Eristettyinä, julmistuneina he lähtivät terrorin, spionaashin ja diversion tielle.

Kuluneiden saksalaisten kenkien pohjissa tuholainen Shestov tuo Berlinistä Trotskin kirjeelliset direktiivit: ammuttava bolshevistisen puolueen ja sovettihallituksen johtajia. Trotskilais-zinovjevilainen blokki kiiruhtaa täyttämään tämän direktiivin. Zinovjev julistaa omaksi, zinovjevilaisten "kunniaksi" murhata tov. Kirovin. Trotskilainen sovettivastainen keskus organisoi murhayrityksen tov. Molotovia vastaan.

Yksi terroristinen teko onnistui trotskilaisille murhaajille: petturin kuula on läväissyt Sergei Mironovitsh Kirovin kallisarvoisen pään. Trotskij kiiruhtaa murhaajia: ampukaa nopeammin ja enemmän! Trotskilainen keskus valmistelee "keskitettyä terroristista tekoa" — puolueen ja hallituksen johtajien kokonaisen ryhmän murhaa. Mutta tämä on vain "ensimmäinen variantti", kuten Trotskij sanoo, hänen valtaanpääsynsä tielle. Toinen, trotskilaisten mielestä kaikkein luultavin variantti — sytyttää sota, saavuttaa SSTL:n sotilaallinen tappio sodan seurauksena Saksan ja Japanin kanssa. Mutta, jotta sytytettäisiin sota, on avattava portit SSTL:oon fasistisille interventeille, on taattava niille rasvainen saalis, on aktiivisesti autettava niitä spionaashilla ja diversioilla. Trotskilainen "teoria" sosialismin rakentamisen mahdottomuudesta yhdessä maassa kehittyy loogilliseen loppuunsa — sosialismin kukistamisen välttämättömyyteen fasistisen interventsion avulla.

"Teoriaa" seuraavat teot. Trotskij käy neuvotteluja ja sitten solmii sopimuksen Hitlerin sijaisen — Hessin kanssa, fasistisen siirtomaavaltausteoreetikon, Saksan fasistisen puolueen erikoisen vakoilupalveluksen johtajan, suurten poliittisten seikkailujen organisoimisen alalla "führerin" oikean käden kanssa. Molemmat toistensa arvoiset sopimuspuolet kävivät häpeämätöntä kauppaa Sovettiliiton alueen, vapauden ja riippumattomuuden ostosta ja myynnistä. Trotskin — Hessin sopimuksen mukaan Saksan fasismille luovutettiin Ukraina — viljasta, kivihiilestä ja metallista rikas maa. Siitä piti tulla, kuten Radek ja Pjatakov kyynillisesti tunnustivat, Saksan siirtomaa, ja Ukrainan kansasta fasististen kenraalikuvernöörien siirtomaaorja. Kukoistavan Ukrainan, joka on taloudellisesti uudestisyntynyt sen jälkeen, kun saksalaiset valloittajat isännöivät v. 1918, trotskilaiset luovuttivat rosvottavaksi ja fasistiseen väkivaltaan, tuomitsivat nälänhätään, kansallissortoon, ampumisten, hirttämisten ja keskitysleirien komentoon. SSTL:ssä toiminut sovettivastainen trotskilainen keskus hyväksyi sen, että Trotskij myi Ukrainan saksalaisille fasisteille. Radek vahvisti Trotskin poliittiset kaupat Saksan fasismin kanssa henkilökohtaisissa keskusteluissaan Moskovassa sotilasattashean — fasistisen diversio kenraalin kanssa.

Kauppa Saksan fasismin kanssa oli kuitenkin trotskilaisista synnyinmaansa kaupustelijoista riittämätön. Se täydennetään kaupalla sotilas-fasistisen Japanin kanssa. Trotskij lupaa antaa sille meren rannikon ja Amurjoen alueet. Keskustelussa ulkomaalaisen lähettilään kanssa petturi Sokoljnikov vahvisti trotskilaisen keskuksen nimessä japanilaisille Trotskin antamien lupauksien "vakavuuden". Eipä suotta japanilaiset sotakiihkoilijat oie viimeisten kahden vuoden aikana niin monta kertaa yrittäneet tunnustella pistimellä, onko sovettiraja luja kaukaisessa Idässä, eikö ole aika anastaa kappale kappaleelta ne alueet, jotka bandiittijoukkion atamaani Trotskij oli myöntänyt Japanille. Rajavartiolaissankarimme ovat rinnoillaan suojelleet sosialistisen isänmaansa Kaukaisen Idän maita, joiden kimppuun Japanin sotakiihkoilijat ovat hyökkäilleet. Haavoittuneet taistelijat kirjoittivat sotilassairaalassa toveri Stalinille: "Purren hammasta rajattomasta vihasta ihmiskunnan vihollisia, sodan lietsojia kohtaan, me taistelimme jokaisesta vaaksasta sovettimaata". Nyt puna-armeijalaissankarit saavat tietää, miten Trotskij on käynyt kauppaa heidän verestään, käynyt kauppaa heidän puolustamastaan sovettimaasta.

Ei ainoastaan eri alueista, vaan koko maasta kävivät trotskilaiset petturit kauppaa. Saksan fasismin kanssa tehdyn sopimuksen mukaan — tästä kyllin kyynillisesti kertoi Radek — he sitoutuivat luovuttamaan saksalaiselle ja japanilaiselle kapitaalille tehtaat ja kaivokset. He luovuttivat Saksan kapitalisteille rautamalmin, margaanin, naftan, kullan ja metsät. He möivät maan riippumattomuuden, suostuen SSTL:n muuttamiseen fasistisen Saksan siirtomaaksi. He tekivät kauppaa Sovettiliiton kansoilla, niinkuin tehdään kauppaa orjilla.

Palavan suuttumuksen ja vihan tunne valtaa maamme työtätekevät, jotka ovat saaneet tietää sen, miten iljettävästi trotskilaiset ovat tehneet kauppaa maastamme, vapaudestamme, riippumattomuudestamme.

Me rakastamme palavasti suurta sosialistista isänmaatamme. Maamme ääresta ääreen raikuu laulu siitä, että "isänmaata me rakastamme, suojelemme, kuin hellää äitiä". Trotskilaiset epäsikiöt halusivat häväistä synnyinmaa-äitiämme.

Rakkaus isänmaata kohtaan — se on mahtava voima, joka tiivistää yhteen Sovettiliiton monikansalliset tasavallat. Isänmaamme, sen jokainen maakappale on meille kallis. Meidän pyhänä loosunkinamme, meidän sosialistisena käskynämme ovat toveri Stalinin sanat: "... omaa maatamme, yhtään verskaa omaa maatamme emme kenellekään luovuta".

Me emme salli kenenkään tehdä kauppaa isänmaastamme. Sovettioikeuden ankara käsi säälimättä rankaisee koko maailman työtätekevien sosialistisen isänmaan iljettäviä trotskilaisia pettureita.

("Pravdan" pääkirjoitus tammikuun 25 p:nä 1937.)

Karjalan TpKK:n presidiumissa

Työtätekevien valitusten vastaanoton ja käsittelyn tilasta

Karjalan TpKK:n presidiumin istunnossa tammikuun 25 päivänä kuultiin TpKK:n vastaanotto-osaston johtajan tov. **Zolotovan** selostus työtätekevien valitusten vastaanoton ja käsittelyn tilasta Karjalan TpKK:ssa, kansankomissariaateissa, toimeenpanevissa komiteoissa ja soveteissa.

Selostuksen mukaan kävi selville, että Karjalan TpKK:n vastaanotto-osaston kautta on viime vuonna kulkenut 2.800 kirjallista ja 741 suullista valitusta. Kansankomissariaattien kautta on saatu satoja valituksia.

Viime vuonna on valitusten vastaanotossa ja käsittelyssä tapahtunut jonkun verran parannusta: on saatu aikaan valitusten luettelointi, mikä on erittäin hyvin järjestetty Raha-asiain kansankomissariaatissa, Kemin ja Kantalahden toimeenpanevissa komiteoissa.

Epäkohtana tässä asiassa mainittakoon se, ettei ole vielä saatu järjestetyksi kontrollia ja tarkastusta valitusten ratkaisulle, puuttuu ainehistojen analyysi, minkä vuoksi ei suoriteta vastaavia toimenpiteitä valituksia aiheuttavien syiden poistamiseksi.

Maa-asiain kansankomissariaatissa on valitusten käsittely pitkällistä sen vuoksi, että puuttuu kontrolli. Kesäkuussa viime vuonna jätti 74-vuotias kansalainen **Baranova** Karjalan TpKK:lle valituksen siitä, ettei hän ole pitkään aikaan saanut Bessovetsin kolhoosilta (Äänisenrannan rajoni) ansaitsemiaan jyviä ja olkia. Samalla hän valitti hevosensa virheellisestä yhteistämisestä. Mainitun valituksen lähetti vastaanotto-osasto Maa-asiain kansankomissariaatille, jonka työntekijät pitivät sen perusteltuna ja antoivat rajonin maaosastolle vastaavat määräykset, joiden nojalla Äänisenrannan toimeenpanevan komitean presidiumi teki päätöksen. Kuitenkin joutui Baranova tammikuun 23 päivänä tänä vuonna jälleen valittamaan Karjalan TpKK:lle, sill huolimatta päätöksistä ei hän ole saanut viljaa, ei olkia, eikä hevostansa takaisin.

Samankaltaisia tosiasioita ilmenee muissakin järjestöissä. TpKK:n puhemiehistö merkitsi päätöksessään valitusten vastaanotossa ja käsittelyssä olevat saavutukset sekä puutteellisuudet ja osoitti, että henkilökohtaisessa vastuussa valitusten vastaanotosta ja käsittelystä ovat kansankomissaarit ja toimeenpanevien komiteain puheenjohtajat sijaisineen sekä presidiumin jäsenet.

Erikoista huomiota kiinnitti presidiumi valitusten analyysin suorittamiseen ja vastaavien johtopäätösten tekoon sen pohjalla.

* * *

Samassa istunnossa TpKK:n presidiumi vapautti yhteiskunnallisen huollon kansankomissaarin sijaisen tov. **Uporovin** kolhoosien itseapukassojen keskuskomitean puheenjohtajan tehtävästä ja vahvisti tehtävään tov. **G. I. Seryshevin.**

Niinikään presidiumi vahvisti tov. **N. P. Krylovin** Karjalan Maa-asiain kansankomissaarin sijaiseksi. (Karel-TASS).

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 23 päivän aamuistunto

Syytetty PJATAKOVIN kuulustelu

Vyshinskij: Sanokaa, milloin alkoi teidän maanalaisen trotskilaisen toimintanne viimeinen kausi?

Pjatakov: V:sta 1931. Se on viime kausi, lukuunottamatta vuosia 1926—1927.

Vyshinskij: Missä ilmeni tämä toiminta?

Pjatakov: V. 1931 minä olin palveluskomennuksella Berlinissä. Samaan aikaan minun kanssa oli eräitä trotskilaisia, siinä luvussa Smirnov ja Loginov. Minun mukana oli myös Moskalev. Oli myös Shestov.

Keskikesällä 1931 Berlinissä Ivan Nikititsh Smirnov tiedoitti minulle siitä, että nyt uudistuu uudella voimalla trotskilainen taistelu sovettihallitusta ja puoluejohtoa vastaan ja että hänellä — Smirnovilla — oli kohtaus Berlinissä Trotskin pojan Sedovin kanssa, joka antoi hänelle Trotskin antamana tehtävänä uudet ohjeet, jotka ilmenivät siinä, että taistelun joukkometoodeista on kieltäydyttävä ja että perusmetoodina, jota on käytettävä, on terrorimetoodi ja, kuten hän silloin sanoi, sovettivallan toimenpiteiden vastustusmetoodi.

Vyshinskij: Milloin tämä oli?

Pjatakov: Minä en nyt voi muistaa kuukautta tarkalleen, mutta se oli keskikesällä.

Vyshinskij: Missä te silloin työskentelitte?

Pjatakov: Minä työskentelin silloin korkeimmassa kansantalousneuvostossa Kemiallisen teollisuuden päähallinnon puheenjohtajan toimessa.

Vyshinskij: Entä missä työskenteli Smirnov?

Pjatakov: Smirnov työskenteli Glavstransmashissa.

Vyshinskij: Mistä Smirnovista te puhutte?

Pjatakov: Tunnettu trotskilainen Ivan Nikititsh Smirnov.

Vyshinskij: Sekö sama, joka on tuomittu?

Pjatakov: Niin, se sama, joka sittemmin kuului yhdistettyyn zinovjevilais-trotskilaiseen keskukseen.

Vyshinskij: Miten te kohtasitte hänet — palvelustehtävien maaperällä vaiko erikoisesti maanalaisten asioittenne maaperällä?

Pjatakov: Minun on vaikea vastata tähän kysymykseen, sillä minulla oli monia kohtauksia hänen kanssaan myös palvelustehtävien pohjalla. Erään kerran kohdatessa hänet, kun minun luona kabinetissa ei ollut ketään, hän alkoi minulle kertoa trotskilaisen taistelun uusiintumisesta ja Trotskin uusista ohjeista. Smirnov silloin myöskin sanoi, että yhtenä syynä trotskilaisen oppositsioonin tappioon v.v. 1926—27 oli se, että me sulkeuduimme yhteen maahan, että me emme hakeneet tukea ulkopuolelta.

Samalla hän sanoi minulle, että minua tahtoo erikoisesti nähdä Sedov, ja itse puolestaan suositteli minulle kohtausta Sedovin kanssa, sillä Sedovilla on Trotskilta saatu erikoistehtävä minulle annettavaksi.

Minä suostuin tähän kohtaukseen. Smirnov tiedoitti Sedoville minun telefoonini ja telefonitse me sovimme kohtauksesta. On olemassa sellainen kahvila kuin "Amtzoo" eläintarhan lähellä, torilla. Minä menin sinne ja huomasin pöydän ääressä Lev Sedovin. Me tunsimme toisemme erittäin hyvin vanhastaan. Hän minulle sanoi, että hän ei puhu minun kanssa omassa nimessään vaan isänsä L. D. Trotskin nimessä, että Trotskij, saatuaan tiedon siitä, että minä olen Berlinissä kategoorisesti esitti, että hän etsisi minut, henkilökohtaisesti kohtaisi minut ja keskustelisi kanssani. Sedov sanoi, että Trotskij ei hetkeksikään jätä ajatusta taistelun uusimisesta stalinilaista johtoa vastaan, että on ollut tilapäinen hiljaisuus, joka on selitettävissä osaksi myös itse Trotskin maasta maahan siirtymisillä, mutta että tämä taistelu nyt uudistuu, josta hän, Trotskij, saattaa minut tietoiseksi. Sitäpaitsi muodostuu tai on muodostunut — tätä on minun nyt vaikea muistaa — trotskilainen keskus; kysymys on kaikkien niiden voimien yhdistämisestä, jotka kykenevät käymään taistelua stalinilaista johtoa vastaan, tunnustellaan mahdollisuutta yhdistetyn järjestön uudelleen pystyttämiselle zinovjevilaisten kanssa.

Sedov sanoi myöskin, että hänelle on tiettyä, että myös oikeistolaiset Tomskin, Buharinin ja Rykovin edustamina eivät ole laskeneet aseitaan, ovat väliaikaisesti vaienneet, että heidänkin kanssa on saatava aikaan tarvittava yhteys.

Tämä oli ikäänkuin johdantoa, tunnustelua. Tämän jälkeen Sedov antoi minulle suoraan kysymyksen: "Trotskij kysyy, aiotteko te, Pjatakov, yhtyä tähän taisteluun?" Minä annoin suostumukseni. Sedov ei peitellyt suurta riemuaan tämän johdosta. Hän sanoi, että Trotskij ei epäillyt sitä, että huolimatta meidän vaitiolostamme, mikä oli v. 1928 alussa, hän kuitenkin löytää minussa luotetun asekumppaninsa.

Tämän jälkeen Sedov, siirtyi esittämään uusien taistelumetoodien olemusta: taistelun kehittämisestä missään joukkotaistelumuodossa, joukkoliikkeen organisoimisesta ei voi olla puhettakaan; jos me lähdemme johonkin joukkotyöhön, niin se merkitsee viipymätöntä epäonnistumista; Trotskij on tiukasti asettunut stalinilaisen johdon väkivaltaisen kukistamisen kannalle terrorin ja tuholaisuuden metoodeilla.

Edelleen Sedov sanoi, että Trotskij kiinnittää huomiota siihen, että taistelu yhden valtion puitteissa on järjetöntä, että me emme mitenkään saa olla välittämättä kansainvälisestä kysymyksestä. Meillä tulee olla tässä taistelussa myös kansainvälisen kysymyksen tai oikeammin valtioiden välisten kysymyksien tarvittava ratkaisu.

Vyshinskij: Kerroitteko te jollekin kanssarikolliselle tästä kohtauksesta?

Pjatakov: Kyllä, minä puhuin. Minä kerroin Vladimir Loginoville, joka oli "Koks"-trustin johtajana; kerroin Bitkerille, joka työskenteli Berlinissä; kerroin Shestoville, joka oli samassa komissiossa kivihiiliteollisuuden tilauksien sijoittamisen alalla; kerroin sihteerilleni, joka oli ei ainoastaan sihteerinä, vaan myös minun uskottunani — Moskaleville.

Vyshinskij: Syytetty Shestov, kuulitteko te Pjatakovin todisteet?

Shestov: Kyllä.

Vyshinskij: Kertoessaan teille keskustelustaan Sedovin kanssa, oliko Pjatakov solidaarinen Sedovin kanssa tai esittikö tämän keskustelun valokuvausmaisesti?

Shestov: Ehdottomasti, oli solidaarinen.

Vyshinskij: Ja hän myös vaikutti teihin, että te hyväksyisitte tämän asettamuksen?

Shestov: Kyllä.

Vyshinskij: (Jälleen kääntyy Pjatakovin puoleen.) Silloin kun te kerroitte Shestoville keskustelustanne Sedovin kanssa, niin annoitteko te sille pelkän asiasta kertomisen luonteen vai puhuitteko te tämän yhteydessä myös omasta suhteestanne?

Pjatakov: Sekä Shestovin, että Vladimir Loginovin kanssa puhe oli tämän direktiivin toteuttamisesta.

Vyshinskij: Miten on selitettävissä, että te niin pian annoitte suostumuksen taistelun uudelleen alkamisesta puoluetta ja sovettihallitusta vastaan?

Pjatakov: Sedovin kanssa ollut keskustelu ei ollut tähän syynä, se oli vain sysäys.

Vyshinskij: Siis siihenkin mennessä te olitte vanhalla trotskilaisella kannalla?

Pjatakov: Epäilemättä, minulle jäivät olemaan vanhat trotskilaiset jätteet, jotka myöhemmin yhä enemmän ja enemmän kasvoivat.

Toveri Vyshinskin kysymykseen Pjatakov todistaa edelleen, että heti ensimmäisen kohtauksen jälkeen oli hänellä toinen kohtaus Sedovin kanssa.

Niinkuin ensimmäinenkin kohtaus, tämänkin kohtauksen oli järjestänyt I. N. Smirnov. Kohtaus tapahtui taaskin samassa kahvilassa.

Pjatakov: Tämä toinen keskustelu oli erittäin lyhyt, se kesti korkeintaan 10—15 minuuttia, ehkä vähemmänkin ja se supistui seuraavaan: Sedov sanoi minulle ilman mitään kiertelemisiä: "Te käsitätte, Jurij Leonidovitsh, että sikäli kuin taistelu uudistuu, tarvitaan rahaa. Te voitte antaa tarvittavat varat taistelun käymistä varten".

Hän viittasi siihen, että virka-asemani vuoksi minä voin saada jonkunlaisia valtion varoja, yksinkertaisesti sanoen, varastaa.

Sedov sanoi, että minulta vaaditaan vain yhtä, että minä antaisin mitä enemmän tilauksia kahdelle saksalaiselle firmalle "Borsik" ja "Demag", ja hän — Sedov — sopii siitä, miten niiltä saadaan tarvittavat rahasummat, ottaen huomioon, että minä en tule erikoisesti tinkimään hintoja. Jos tämä asia selitetään oikein, niin on selvää, että sovettitilauksista saatavat hintalisäykset, joita tullaan tekemään, siirtyvät täydellisesti tai osittain Trotskin käsiin hänen vastavallankumouksellisia päämääriään varten. Toinen keskustelu päättyikin tähän.

Vyshinskij: Kuka mainitsi nämä firmat?

Pjatakov: Sedov.

Vyshinskij: Ettekö te olleet kiinnostettuja, miksi hän mainitsi nimenomaan nämä firmat?

Pjatakov: En, hän sanoi, että hänellä on yhteyksiä näiden firmojen kanssa.

Vyshinskij: Oliko teillä yhteyksiä myös toisten firmojen kanssa?

Pjatakov: Kyllä, minulla oli yhteyksiä erittäin paljon. Mutta Sedov mainitsi nämä firmat nähtävästi siksi, että nimenomaan niiden kanssa oli hänellä yhteyksiä.

Vyshinskij: Te teittekin siten, kuin neuvoi Sedov?

Pjatakov: Aivan niin.

Vyshinskij: Kertokaa, missä se ilmeni?

Pjatakov: Se tapahtui hyvin yksinkertaisesti, sitä suuremmalla syyllä, että minulla olivat erittäin suuret mahdollisuudet, ja riittävän suuri tilauksien määrä siirtyi näille firmoille.

Vyshinskij: Ehkä näille firmoille annettiin tilauksia siksi, että se oli meille edullista?

Pjatakov: Ei, ei siksi. Mitä tulee "Demag"-firmaan, niin se oli helposti tehtävissä. Tässä oli kysymys hintoihin nähden, sille maksettiin enemmän kuin, yleensä puhuen, kuului.

Vyshinskij: Siis, "Demag"-firmalle sen johdosta, että te sovitte Sedovin kanssa, te, Pjatakov, maksoitte yli hinnan vissejä summia sovettivaltion laskuun?

Pjatakov: Epäilemättä.

Vyshinskij: Entä toiselle firmalle?

Pjatakov: "Demag" on sinänsä laadukas firma, ei tarvinnut sovelluttaa minkäänlaisia ponnisteluja sille tilauksien suosittelun mielessä. Mutta "Borsigiin" nähden täytyi suostutella, painostaa antaakseen tälle firmalle tilauksia.

Vyshinskij: Siis "Borsigille" te myöskin maksoitte yli hinnan sovettivaltion vahingoksi?

Pjatakov: Niin.

Vyshinskij: Eikö teille Sedov puhunut, että Trotskilla on sopimus näiden firmojen kanssa?

Pjatakov: Tietysti, hän alkoikin siitä. Hän puhui, että jos minä teen tilaukset näille firmoille, niin hän näiltä firmoilta saa rahan.

Vyshinskij: Puhuitteko te jollekin tästä kohtauksesta Sedovin kanssa?

Pjatakov: Tämä kohtaus oli erittäin konspiratiivisluontoinen, eikä sitä erittäin laajalle tullut levitellä.

Kuten edelleen jatkuneesta kuulustelusta käy selville, Pjatakov käytti hyväkseen tätä Sedovin kanssa ollutta toista kohtausta eräiden kysymysten täsmällistyttämiseksi. Pjatakov m.m. pyysi sen täsmällistyttämistä, miten on ymmärrettävä "sovettivallan toimenpiteiden vastustaminen", kuten Sedov sanoi.

Pjatakov: Tämän johdosta minä pyysin antaa minulle lisäselityksiä Trotskilta. Sedov sanoi, että hän on lähettänyt Trotskille kirjeen ja odottaa häneltä vastausta. Minä hänelle sanoin, että Berlinissä on eräitä trotskilaisia ja että jos hän ei onnistu antamaan vastausta välittömästi minulle, niin minun poismatkustettua hän voi antaa minulle vastauksen luotettujen ihmisten kautta. Silloin minä mainitsin Shestovin. Sitäpaitsi minä mainitsin Bitkerin ja Loginovin.

Vyshinskij: Saitteko te Sedovilta jotain Shestovin kautta?

Pjatakov: Kyllä, joulukuussa 1931 minä olin Moskovassa. Shestov, palattuaan Berlinistä, pistäytyi luokseni Korkeimpaan kansantalousneuvostoon, toimikabinettiin ja antoi minulle kirjeen.

Vyshinskij: Tuliko Shestov luoksenne toimiasioissa?

Pjatakov: Hän tuli antaakseen minulle Trotskin kirjeen ja puhuakseen vielä kerran trotskilaisen toiminnan kehittämisestä Kuzbassissa.

Vyshinskij: (Kääntyen syytetty Shestovin puoleen): Olitteko te Pjatakovin luona?

Shestov: Kyllä, olin. Se oli marraskuussa vuonna 1931.

Vyshinskij: Annoitteko te kirjeen? Keneltä te sen saitte?

Shestov: Minä sain kirjeen Sedovilta Berlinissä.

Vyshinskij: Jonkun kautta?

Shestov: Ei, henkilökohtaisesti Sedovilta.

Vyshinskij: Missä te saitte sen kirjeen?

Shestov: Minä sain sen ravintolassa "Baltimor", ennakolta sovitussa paikassa. Tämä kohtauspaikka minulle tuli tunnetuksi Svartzmannin kautta, johon tutustutti minut Sedov.

Vyshinskij: Mitä teille sitten Sedov sanoi?

Shestov: Yksinkertaisesti hän antoi silloin minulle ei kirjeitä, vaan, kuten me silloin sovimme, kenkäparin.

Vyshinskij: Siis te ette saanut kirjeitä, vaan kengät?

Shestov: Niin. Mutta minä tiesin, että siellä oli kirjeitä. Kumpaankin kenkään oli laitettu kirje. Ja hän sanoi, että kirjekuorien päällä ovat merkinnät. Yhdessä oli kirjain "P" — se merkitsi, Pjatakoville ja toisen päällä oli kirjain "M" — se merkitsi Muraloville.

Vyshinskij: Annoitteko te Pjatakoville kirjeen?

Shestov: Minä annoin hänelle "P"-merkinnällä varustetun kirjeen.

Vyshinskij: Entä toisen kirjeen?

Shestov: Toisen kirjeen, joka oli varustettu "M"-merkillä minä annoin Muraloville.

Vyshinskij: Syytetty Muralov, saitteko te kirjeen?

Muralov: Sain.

Vyshinskij: Kengän kanssako vai ilman kenkää? (Naurua salissa.)

Muralov: Ei, hän toi minulle ainoastaan kirjeen.

Vyshinskij: Mitä oli kirjekuoren päällä?

Muralov: Kirjain "M".

Vyshinskij: Muraloville ja Shestoville ei minulla ole enää kysymyksiä. (Kääntyen Pjatakovin puoleen.) Mitä te voitte edelleen kertoa rikollisesta trotskilaisesta sovettivastaisesta toiminnastanne?

Pjatakov: Minä sain kirjeen, joka oli sellainen, kuten nyt Shestov kertoi, ja avattuani sen, hämmästyin suuresti: minä odotin kirjelappua Sedovilta, mutta osottautui, että kirje kirjekuoressa ei ollut Sedovilta, vaan Trotskilta ja kirje oli kirjoitettu saksankielellä ja sen allekirjoituksena oli "L. T".

Vyshinskij: Siis kirjeen te saitte Trotskilta Sedovin ja Shestovin kautta?

Pjatakov: Niin.

Vyshinskij: Mitä siinä kirjeessä sitten oli?

Pjatakov: Se kirje, niinkuin nyt muistan, alkoi näin: "Kallis ystävä, olen erittäin iloinen, että te seurasitte minun vaatimuksiani ..." Edelleen sanottiin, että ovat perustehtävät edessä, jotka hän lyhyesti määritteli. Ensimmäinen tehtävä on Stalinin poistaminen lähimpine apulaisineen kaikin keinoin. On käsitettävää, että "kaikin keinoin" tuli ymmärtää ensikädessä väkivaltaisia keinoja. Toiseksi, samassa kirjelapussa Trotskij kirjoitti, että on välttämätöntä yhdistää kaikki stalinilais-vastaiset voimat tätä taistelua varten. Kolmanneksi, että on välttämätöntä vastustaa sovettivallan ja puolueen kaikkia toimenpiteitä, erikoisesti talouden alalla.

Vyshinskij: Sen kirjeen te saitte marraskuun lopulla 1931?

Pjatakov: Niin, marraskuun lopulla 1931.

Vyshinskij: Sen kirjeen jälkeen te pian olitte vielä kerran ulkomailla. Minä vuonna?

Pjatakov: V. 1932. Se oli v. 1932 toisella puoliskolla ja silloin minä kohtasin kolmannen kerran Sedovin.

Vyshinskij: Mitä te teitte v. 1931 Trotskilta kirjeen saamisen ja v. 1932 Berlinissä toisella matkalla olonne välisenä aikana?

Pjatakov: Sinä aikana minä koetin palauttaa vanhoja trotskilaisia yhteyksiä. Minä keskittäydyin pääasiallisesti Ukrainaan. Kun minä olin keskustelussa Loginovin kanssa Berlinissä, niin hänen kanssa sovimme ukrainalaisen trotskilaisen keskuksen organisoinnista. Yhteys tämän keskuksen kanssa oli minun perusyhteytenäni, jos emme ota huomioon myöhemmin ollutta erittäin oleellista yhteyttäni, joka alkoi Shestovin kautta Länsi-Siperian kanssa ja M. I. Muralovin kanssa.

Kaikkein ensiksi me saimme palautetuksi ukrainalaiset yhteydet. Ne olivat — Loginov, Golubenko, Kotsjubinskij ja Livshits, joka on syytettynä tässä asiassa. Me ensin sovimme Loginovin kanssa ja sitten myöhemmin toistenkin kanssa siitä, että he muodostavat ukrainalaisen neljikon.

Vyshinskij: Kenen kanssa heistä te puhuitte tästä?

Pjatakov: Kaikkien neljän kanssa.

Vyshinskij: Ja siinä joukossa myös Livshitsin kanssa.

Pjatakov: Niin.

Vyshinskij: Missä Livshits silloin työskenteli?

Pjatakov: Ukrainassa, radan päällikkönä. Meillä on ollut hänen kanssaan pitkäaikaiset yhteydet vastavallankumouksellisessa trotskilaisessa työssä.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 23 päivän aamuistunto

Syytetty PJATAKOVIN kuulustelu

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Vyshinskij: Minkä johdosta v. 1931 radan päällikkö ilmaantuu teillä, Korkeimman kansantalousneuvoston puheenjohtajan sijaisen luona? Oliko tähän jokin asiallinen, virkasyy?

Pjatakov: Ei, hän tuli tahtoen saada välittömästi minulta vahvistuksen siihen, mitä hänelle sanoi Loginov. Minä kerroin hänelle kohtauksestani Sedovin kanssa ja kerroin Trotskin direktiiveistä, terroristisista taistelumetoodeista, tuholaisuudesta.

Vyshinskij: Syytetty Livshits, vahvistatteko te Pjatakovin lausuntojen tämän osan, kohtauksestanne hänen kanssa?

Livshits: Kyllä, vahvistan. Minä tulin Korkeimpaan kansantalousneuvostoon tarkastaakseni Loginovin kertomien Pjatakovilta saatujen direktiivien oikeellisuuden. Pjatakov kertoi minulle samaa, mitä Loginovkin, että taistelumetoodit, joita olemme toteuttaneet aikaisemmin, eivät ole antaneet minkäänlaista tulosta, että on mentävä uusiin taistelumetoodeihin, s.o. terroriin ja hävitystyöhön.

Vyshinskij: Oliko teillä tämän jälkeen vielä trotskilaisia keskusteluja?

Livshits: Kieltämättä.

Vyshinskij (Pjatakoville): Niinpä siis, siirrymme kysymykseen teidän toisesta saapumisestanne Berliniin.

Pjatakov: Toinen saapumiseni Berliniin oli v. 1932 keskivaiheilla. Sedov sai tietää minun saapumisestani Berliniin ja päätti kohdata minut saadakseen, niinkuin hän sanoi, tarvittavan informatsion Trotskia varten.

Kun minä aloin hänelle kertoa sitä, mitä minä silloin tiesin trotskilais-zinovjevilaisen järjestön työn alkavaan kehittymiseen nähden, hän minut keskeytti ja sanoi, että hän tietää tämän, sillä hänellä on välittömiä yhteyksiä Moskovaan, ja että hän pyytää minua kertomaan siitä, mitä tehdään muualla.

Minä kerroin trotskilaisten toiminnasta Ukrainassa ja Länsi-Siperiassa, yhteyksistä Shestovin, N. I. Muralovin ja Bogushlavskin kanssa, joka oli siihen aikaan Länsi-Siperiassa.

Sedov lausui äärimmäisen tyytymättömyytensä, ei omansa, niinkuin hän sanoi, vaan Trotskin tyytymättömyyden siihen, että asiat kehittyvät äärettömän hitaasti ja varsinkin terroristisessa toiminnassa. Hän sanoi: "Te muka työskentelette yhäkin organisatsiovalmisteluissa ja keskusteluissa, mutta mitään konkreettista teillä ei ole". Hän minulle sanoi edelleen: "Te tunnette Lev Davitovitshin luonteen, hän repii ja riuhtoo, hän palaa kärsimättömyydestä, että hänen direktiivinsä pikemmin muutettaisiin todellisuudeksi, mutta teidän tiedoituksistanne ei näy mitään konkreettista".

Vyshinskij: Olitteko te pitkän aikaa Berlinissä toisella kerralla.

Pjatakov: Puolitoista, kaksi kuukautta. Saman vuoden syksyllä minä palasin Moskovaan ja tässä tapahtui erittäin oleellinen, varakeskuksen, sittemmin parallelisen, trotskilaisen keskuksen muodostumisen näkökannalta, kohtaukseni Kamenevin kanssa.

Kamenev tuli minun luokseni kansankomissariaattiin jollakin verukkeella. Hän erittäin tarkasti ja selvästi tiedoitti minulle muodostuneesta trotskilais-zinovjevilaisesta keskuksesta. Hän sanoi, että blokki on jälleen pystytetty, luetteli minulle silloin useita ihmisten sukunimiä, jotka kuuluvat keskukseen ja tiedoitti minulle, että he ovat keskenään käsitelleet kysymystä sellaisten yleisesti menneisyydestä tunnettujen trotskilaisten vetämisestä keskukseen, kuten minä — Pjatakov, Radek, Sokoljnikov ja Serebrjakov, mutta kuitenkin katsoivat sen epätarkoituksen mukaiseksi. Kuten Kamenev sanoi, he katsovat, että tämän pääkeskuksen epäonnistumisen mahdollisuus on erittäin suuri, siksi kun sinne kuuluvat kaikki "erittäin tahriintuneet". Tämän vuoksi on suotavaa, että peruskeskuksen epäonnistumisen varalta olisi trotskilais-zinovjevilainen varakeskus. Hänet oli valtuutettu virallisesti tiedustelemaan minulta, olenko minä suostuvainen kuulumaan tähän keskukseen.

Vyshinskij: Varakeskusko, miten hän sanoi?

Pjatakov: Varakeskus. Minä annoin Kameneville suostumuksen varakeskukseen liittymisestä. Se oli syksyllä 1932. Kamenev informeerasi minua trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen toiminnan perussuunnista. Ennen kaikkea, sanoi hän, perustaksi on asetettu kysymys vallan kukistamisesta terrorististen metoodien avulla. Ja siinä samalla hän antoi direktiivin tuholaisuudesta. Edelleen, informatsiojärjestyksessä hän sanoi, että heillä on saatu aikaan mitä kiintein yhteys, ei pelkkä kontakti, vaan yhteys oikeistolaisten: Buharinin, Tomskin, Rykovin kanssa, ja samalla sanoi: "Koska te, Jurij Leodinovitsh, olette erittäin hyvissä suhteissa Buharinin kanssa, niin ei tee haittaa, että tekin hänen kanssa pidätte yllä vastaavaa kontaktia". Tämän minä sittemmin teinkin.

Vyshinskij: Siis te saitte aikaan tuon kontaktin Buharinin kanssa?

Pjatakov: Niin. Kysymykseen: "Suoraan sanoen, miten me otamme yhteyden oikeistolaisten kanssa". — Kamenev sanoi suoraan, että se on yleensä puhuen minun puoleltani vissinlaisen lastentaudin ilmausta politiikassa, että eiliset erimielisyydet eivät voi meitä eroittaa, sillä on olemassa päämäärän yhtenäisyys: stalinilaisen johdon kukistaminen ja kieltäytyminen sosialismin rakentamisesta vastaavasti muuttamalla talouspolitiikkaa. Tässä samassa keskustelussa Kamenev sanoi myös "valtion välisten suhteiden" johdosta, että ilman tarvittavaa kontaktia kapitalististen valtioiden hallitusten kanssa me emme pääse valtaan, ja siksi tätä kontaktia on pidettävä yllä. Mitä tulee yksityiskohtiin, niin hän sanoi, että minä, Pjatakov, en ole "mezhdunarodnik", ja tällä alalla Radek ja Sokoljnikov on tutustutettu enemmän.

Vyshinskij: Mitä merkitsee: te ette ole mezhdunarodnik?

Pjatakov: Trotskilaisissa piireissä minua pidettiin enemmän talousmiesspesialistina, mutta ei kansainvälisissä kysymyksissä.

Vyshinskij: Ketä sitten pidettiin mezhdunarodnikkana?

Pjatakov: Minä jo sanoin: Radekia ja Sokoljnikovia.

Vyshinskij: Mistä te heidän kanssaan sovitte v. 1932?

Pjatakov: V. 1932 meillä oli keskustelu Radekin kanssa. Hän silloin sanoi, että on toteutettava Trotskin ja trotskilais-zinovjevilaisen yhdistetyn perus keskuksen hyväksymiä taistelumetoodeja.

Tässä keskustelussa Radekin kanssa samoin me herätimme kysymyksen siitä, että peruskeskuksessa on sangen suuresti vallitsevina zinovjevilaiset ja eikö ole tarvis asettaa kysymystä eräistä henkilömuutoksista peruskeskuksessa.

Vyshinskij: Mihin suuntaan?

Pjatakov: Siihen suuntaan, että vielä joku trotskilaisesta fraktsiosta otetaan trotskilais-zinovjevilaiseen blokkiin. Me tulimme sellaiseen johtopäätökseen, että nyt ei saa asettaa kysymystä keskuksen henkilökoonpanon muuttamisesta, sillä se merkitsee kerrassaan tarpeettomien riitojen aiheuttamista trotskilaisessa maanalaisuudessa.

Meillä tuli sellainen ajatus, että rinnan peruskeskuksen kanssa, johon kuuluvat Kamenev, Zinovjev, Mratchkowskij, Bakajev, Smirnov, Jevdokimov ym. olisi meidän trotskilainen parallelinen keskuksemme, joka tulee näyttelemään varakeskuksen osaa peruskeskuksen epäonnistumisen sattuessa ja joka samaan aikaan tulee itsenäisesti suorittamaan käytännöllistä työtä, Trotskin direktiivien ja ohjeiden mukaisesti. Tosin erikoista eroavaisuutta meidän ja zinovjevilaisten asettamusten välillä siihen aikaan ei enään ollut. Mutta silloin Radek ja minä olimme levottomia siitä, että taloudellisessa perääntymisessä, sen jälkeen kun me olemme vallanneet vallan, blokin zinovjevilainen osa menee liian pitkälle ja sitä varten on organisoitava vissi vastatoiminta.

Joka tapauksessa me silloin sovimme, että tätä on kysyttävä Trotskilta. Jonkun ajan kuluttua (tämä oli jo v. 1933) eräässä kohtauksessani Radekin kanssa hän tiedoitti minulle, että hän on saanut vastauksen Trotskilta, että Trotskij ultimatiivisesti asettaa kysymyksen täydellisen yhtenäisyyden ja blokin säilyttämisestä zinovjevilaisten kanssa, sillä meillä sen kanssa ei ole minkäänlaisia erimielisyyksiä, sillä terroristis-tuholainen platformu on hyväksytty. Mitä tulee perääntymiseen, niin Trotskij kirjoitti, että Radek ja minä erehdymme, ajatellessamme, että perääntyminen tulee olemaan pieni, — perääntyä tulee verrattain pitkälle, ja tässä suhteessa on blokki perustettu ei ainoastaan zinovjevilaisten kanssa, vaan myös oikeistolaisten kanssa.

Mitä tulee keskuksemme muuttamiseen parelleliseksi keskukseksi, niin hän sanoi, että se tulee lujittamaan voimien kokoamista ja tarvittavien terrorististen ja tuholaistekojen valmistelua.

V. 1933 lopulla Gagrissa minulla oli kohtaus Serebrjakovin kanssa. Silloin me hänen kanssa sovimme, että minä suoritan työtä pääpiirteissään Ukrainassa ja Länsi-Siperiassa ja teollisuudessa ja hän ottaa Taka-Kaukaasian ja transportin.

Sokoljnikovin kanssa minulla oli kohtaus huomattavasti myöhemmin — vuoden 1935 keskivaiheilla, jolloin me jo konkreettisesti puhuimme varakeskuksen eli parallelisen keskuksen muuttamisesta toimivaksi keskukseksi, koska siihen mennessä oli jo tapahtunut peruskeskuksen murskaaminen, jonka keskuksen jäsenet oli vangittu ja tuomittu. Sokoljnikov pistäytyi luokseni raskaan teollisuuden kansankomissariaattiin ja sanoi, että on aika alkaa toimia, koska vangitsemisien jälkeen on ollut eräänlainen hiljaisuus.

Vyshinskij: Siis voidaan katsoa, että jo vuodesta 1933 asti toimii "parallelinen keskus"?

Pjatakov: Niin.

Vyshinskij: Siksikö se onkin parallelinen, että se toimii samanaikaisesti peruskeskuksen kanssa?

Pjatakov: Niin.

Vyshinskij: Syytetty Radek, mitä te voitte sanoa Pjatakovin lausuntojen tästä osasta?

Radek: Minä vahvistan ne täydellisesti.

Vyshinskij: Käsittelittekö te kysymystä siitä, että on kyseltävä Trotskilta "parallelisesta keskuksesta"?

Radek: Kyllä. Me käsittelimme tämän kysymyksen sekä peruskeskuksen henkilökokoonpanon näkökannalta että zinovjevilaiseen osaan poliittisen epäluottamuksemme näkökannalta, huolimatta siitä, että meidän kesken oli olemassa blokki.

Vyshinskij: Miten tämä on käsitettävä?

Radek: Me tulimme siihen vakaumukseen, että tämä blokki tuskin kykenee kestämään mitenkään vakavaa koetta. Zinovjevin yhtenä ensimmäisenä huolena tulee olemaan trotskilaisten pois pyyhkiminen: henkilökohtaisilla momenteilla tulee olemaan suuri rooli. Kamenev ja Sokoljnikov menevät huomattavasti pitemmälle taloudellisessa perääntymisessä, jota me pidimme välttämättömänä, mutta Zinovjev tulee olemaan täydellisessä paniikissa. Säilyttäen blokin ulkonaisesti on omattava vastapainona oma järjestö.

Vyshinskij: Johtaa omaa politiikkaa?

Radek: Omaa politiikkaa tai tämän politiikan omaa korrektiivia. Omata oma järjestö.

Vyshinskij: Trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen pitämiseksi käsissä?

Radek: Jos otatte vanhan keskuksen kokoonpanon, niin trotskilaisten puolelta siellä ei ollut yhtään vanhoista poliittisista johtajista. Olivat — Smirnov, joka oli enemmän organisaattori kuin poliittinen johtaja, Mratchkowskij — sotilas ja taistelija ja Ter-Vaganjan — propagandisti. Meillä oli hei'hin nähden täydellinen henkilökohtainen luottamus, mutta emme katsoneet heitä kykeneviksi tarpeen vaatiessa todella johtamaan.

Me katsoimme, että kun kerran tämä keskus on perustettu, niin kaikenlaiset muutokset keskuksessa aiheuttavat erimielisyyksiä zinovjevilaisten kanssa ja tämän vuoksi varakeskuksen aatetta me yritimme sovelluttaa parallelisen keskuksen muodossa. Me päätimme lähettää kyselyn Trotskille.

Vyshinskij: Kuka kirjoitti Trotskille?

Radek: Kirjeen kirjoitin minä.

Vyshinskij: Miten te annoitte sen kirjeen?

Radek: Minä otin yhteyden Vladimir Rommin, entisen ystäväni kanssa, joka oli silloin TASS'in kirjeenvaihtajana ulkomailla.

Vastauksen minä myös sain Rommin kautta. Kirjeet minä viipymättä poltin, mutta Pjatakoville ovat tunnettuja kaikki yksityiskohdat Trotskin informatsionin kulusta.

Vyshinskij: Siis, te vahvistatte Pjatakovin lausunnot tältä osalta?

Radek: Kyllä.

Vyshinskij: (Serebrjakoville): Mitä te voitte sanoa Pjatakovin lausunnon siitä osasta, jossa viitataan teidän osanottoonne?

Serebrjakov: Todellakin, marraskuun lopulla v. 1933 Gagrissa oli minulla kohtaus Pjatakovin kanssa.

Vyshinskij: Mistä te keskustelitte?

Serebrjakov: Pjatakov informeerasi lyhyesti minua kohtauksestaan Sedovin kanssa ja työstään, jota hän suoritti Ukrainassa ja Länsi-Siperiassa. Hän pyysi minua ottamaan itselleni työn yhteyksien johtamisessa Gruzian kanssa ja transportissa.

Vyshinskij: Miksi hän kääntyi teidän puoleenne gruzialaisten trotskilaisten kanssa yhteyksiä varten?

Serebrjakov: Gruzialaisten trotskilaisten kanssa minulla olivat hyvät suhteet, erikoisesti Mdivanin kanssa; minä olin usein Gruziassa, Taka-Kaukaasiassa. Ja transportissa siksi, että minä olen vanha transporttityöntekijä.

Vyshinskij: Ja te annoitte suostumuksenne?

Serebrjakov: Niin.

Vyshinskij: Puhuiko hän teille, että teidät vedetään osalliseksi varakeskukseen?

Serebrjakov: Kyllä.

Vyshinskij: Ja te myös annoitte siihen suostumuksenne?

Serebrjakov: Niin.

Vyshinskij: Siis, te vahvistatte Pjatakovin lausunnon tämän osan

Serebrjakov: Kyllä.

Pjatakov: Pyydän saada luvan tehdä yhden huomautuksen.

Puheenjohtaja: Olkaa hyvä.

Pjatakov (Kääntyen tov. Vyshinskin puoleen): Serebrjakov ei aivan tarkasti vastannut kysymykseenne, minulla ei ollut hänen kanssaan sellaisia keskinäissuhteita, kuin johtajalla ja johdettavana olevalla. Ei se, että minä hänelle ehdotin, vaan hän antoi suostumuksensa, me yksinkertaisesti sovimme siitä.

Vyshinskij: Kuka teidän nelikossanne oli enemmän vaikutusvaltaisin, tekö vai Serebrjakov?

Pjatakov (On vaiti).

Vyshinskij: Miten Serebrjakov katsoo?

Serebrjakov: Minä en puhu vastuunalaisuuden jakamisen näkökannalta. Tältä näkökannalta minä kannan täydellisen vastuun keskuksen toiminnasta, mutta on sanottava, että minulle Pjatakov oli auktoriteetti. Ja myös minä hänelle olin jossain määrin auktoriteetti.

Vyshinskij: Olitteko te välittömästi yhteydessä Trotskin kanssa?

Serebrjakov: En

Vyshinskij: Entä hän?

Serebrjakov: Hän oli yhteydessä.

Vyshinskij (Pjatakoville): Eikö teillä "parallelisessa keskuksessa" kenellekään kuulunut johtava rooli toisiin nähden?

Pjatakov: Niin, ei kenellekään.

Vyshinskij: Kaikki olivat tasaarvoisia jäseniä ja jokainen täydellisesti vastasi koko keskuksesta?

Pjatakov: Niin, jokainen alallaan. Kansainvälisten kysymysten alalla Sokoljnikov ja Radek olivat auktoriteetteja. Teollisuuden ja talouden alalla nähtävästi minä olin auktoriteetti.

Vyshinskij: Minua intreseeraa: kenen johdolla toimi "parallelinen keskus"?

Pjatakov: Trotskin.

Vyshinskij: Kuka toteutti keskuksen nimessä välitöntä yhteyttä Trotskin kanssa?

Pjatakov: Radek, ja sitten minulla oli henkilökohtainen kohtaus Trotskin kanssa.

Vyshinskij: Siis keskus oli teidän ja Radekin kautta välittömästi yhteydessä rikoksellisen toimintanne pääjohtajan kanssa?

Pjatakov: Oikein.

Vyshinskij: Minkälaisia käytännöllisiä toimenpiteitä keskus toteutti käytännössä v.v. 1933—34 kuluessa?

Pjatakov: V.v. 1933—34 juuri kehittyi organisatsio- ja valmistelutyö Ukrainassa, Länsi-Siperiassa, myöhemmin muodostui Moskovan ryhmä. Kehittyi toiminta Uralilla, jotapaitsi koko tämä työ alkoi siirtyä Trotskin sen direktiivin toteuttamisen alalle, josta minä kerroin aikaisemmin, tuholais- ja diversiometoodien sovelluttamiseen nähden.

Vyshinskij: Siis v.v. 1933—34, "parallelisen keskuksen" johdolla syntyvät ja muodostuvat paikkakunnilla trotskilaiset jatsheikat, m.m. Länsi-Siperiassa, Uralilla, Ukrainassa?

Pjatakov: Siihen mennessä ilmaantuivat trotskilaiset ryhmät Harkovissa, Dnjepropetrovskissa, Odessassa ja Kievissä.

Vyshinskij: T.s. keskuksella oli jo jatsheikkojaan?

Pjatakov: Niin. Ja ne käytännöllisesti ryhtyivät rikosluontoisiin toimenpiteisiin.

Vyshinskij: Nimenomaan minkälaisiin?

Pjatakov: Ukrainassa pääpiirteissään työskenteli Loginov ja hänen kanssa yhteydessä oleva ryhmä henkilöitä, koksiteollisuuden alalla. Niiden työ sisältyi pääpiirteissään siihen, että panna käyntiin keskentekoisia koksiuuneja ja sitten erittäin arvokkaiden ja erittäin tärkeiden koksikemiallisen teollisuuden osien rakentamisen kaikenlaiseen pidättelemiseen. Uuneja pantiin käyntiin ilman kaikkien niiden, erittäin arvokkaiden tuotteiden hyväksikäyttöä, jotka saadaan koksauksesta; täten tehtiin arvottomaksi suurenmoiset rikkaudet.

Vyshinskij: Tämä Ukrainassa. Entä muilla paikkakunnilla?

Pjatakov: Länsi-Siperiassa — Kemerovossa toimi tässä asiassa syytetty Norkin. Häntä auttoi pääinsinööri Kartsev; sittemmin, v. 1934, minä lähetin sinne vielä Drobnisin, joka myös on syytettynä tässä asiassa, työmme voimistuttamiseksi, koska Norkin valitti minulle, että hänen on vaikea yksin tulla toimeen.

Vyshinskij: Drobnisin te lähetitte Kemerovoon erikoisesti tuholaistyön voimistuttamiseksi.

Pjatakov: Minä asetin Drobnisille paljon laajemmat tehtävät. Lähettäen hänet Länsi-Siperiaan (minulla oli keskustelu Sedovin kanssa Drobnisin lähettämisestä, sillä Trotskij tuntee hänet henkilökohtaisesti hyvin), minulla oli kahdenlainen tarkoitus: toisaalta aktivisoida Länsi-Siperian keskuksen työtä; toisaalta antaa tarvittavaa apua Norkinille tuholaisuuden suorittamista varten Kemerovon kombinaatilla.

Vyshinskij: Te lähetitte hänet rakennustyön päällikön apulaiseksi ja samalla rakennustyön tuhoamista varten?

Pjatakov: Niin. Kuzbassissa aktiivisesti kehitti tuhotyötä Shestov, jolla oli ohje välittömästi Sedovilta ja minulta.

Uralilla alkoi muodostua Julinin maanalainen ryhmä, joka jo siihen aikaan oli yhteydessä Mednikovin ryhmän ja muiden kanssa.

Vyshinskij: Kaikki nämä ryhmät organisoituivat, muodostuivat ja toteuttivat rikostoimintaansa teidän välittömällä johdolla?

Pjatakov: Tietysti.

Vyshinskij: Missä määrin keskuksen toiset jäsenet olivat tietoisia teidän toiminnastanne?

Pjatakov: Tämän tiesivät sekä Radek että Serebrjakov. Sokoljnikoville minä tiedoitin myöhemmin, jo v. 1935.

Vyshinskij: Mikä oli teidän virallinen toimiasemanne v.v. 1933—34?

Pjatakov: Minä olin raskaan teollisuuden kansankomissaarin sijaisena.

Vyshinskij: Siis teidän oli helpompi käyttää yhteyksiänne trotskilaisia salajuonia varten?

Pjatakov: Niin, tähän minä tunnustan itseni syylliseksi.

Tähän päättyy aamuistunto. (TASS).

Tammikuun 23 päivän iltaistunto

Syytetty Pjatakovin kuulustelun jatkoa

Vyshinskij: Kertokaa trotskilaisten järjestöjen teille tunnetusta konkreettisesti tuholaistyöstä.

Pjatakov: Olen jo kertonut, että tuholaistyötä suoritettiin Ukrainassa, pääasiassa koksikemiallisen teollisuuden linjaa. Tuholaistyöhön sisältyi se, että rakennetut koksiuunit otettiin käytäntöön puolivalmiina, jonka tuloksena ne hajosivat, ja pääasiassa viivästyi, eikä juuri lainkaan näillä tehtailla rakennettu kemiallista osaa, jonka johdosta ne suunnattomat varat, jotka sijoitettiin koksikemialliseen teollisuuteen, puoleksi, ellei kaksikolmatta osaakin tehtiin arvottomiksi. Hiilen kaikkein arvokkain osa, nimittäin kemiallinen osa, jäi käyttämättä, päästettiin ilmaan. Toisaalta pilattiin uusia koksipattereita.

Länsi-Siperian trotskilainen ryhmä suoritti aktiivista tuholaistyötä hiilituotannossa. Tätä työtä suorittivat Shestov ja hänen ryhmänsä. Siellä oli verrattain monilukuinen ryhmä, joka työskenteli pääasiassa koksiksi muutettavan hiilen palojen synnyttämiseksi kaivoksissa. Tuholaistyötä suoritettiin Kemerovon kemiallisella kombinaatilla. Ensi aluksi työtä suoritettiin siihen suuntaan, että rakennettavien objektien käytäntöön ottaminen viivästyi, varoja tuhlattiin toisarvoisiin objekteihin ja näinollen mitä suurimmat rakennukset olivat koko ajan rakenteilla, eikä niitä saatettu käytäntöönottamiskuntoon. Sähköasemien linjalla suoritettiin työtä, joka pienensi koko Kuznetskin väylän energiabalanssin aktiivia.

Vyshinskij: Olivatko Norkin, Kartsev, Drobnis selvillä tästä asiasta?

Pjatakov: Kyllä, he olivat selvillä asiasta, asiasta olivat selvillä tietenkin Muralov ja Boguslavskij.

Uralilla oli kaksi perusobjektia, joihin oli keskitetty tuholaistoiminta. Yhtenä objektina oli kupariteollisuus ja toisena — Uralin vaunurakennustehdas.

Kupariteollisuudessa työtä suoritettiin siten, että ennenkaikkea oltaisiin voitu alentaa toimivien kuparitehtaiden tuotantomahdollisuuksia. Krasno-Uralskin kuparitehdas ja Karabaskin kuparitehdas tuotanto-ohjelmaansa eivät täyttäneet, tapahtui tehtaalle tuotavan kuparin varastelua, oli suunnattomia menetyksiä. Karabaskin tehdas oli koko ajan jännittyneessä tilanteessa. Kalatinskin tehtaalla jalostustehdas työskenteli koko ajan kelvottomasti, siellä suoritettiin myöskin tuholaisuutta.

Vyshinskij: Mutta kuka konkreettisesti, henkilökohtaisesti suoritti tuholaistyötä?

Pjatakov: Pääasiassa tätä työtä suoritti Kolegajev — Uralsredmedin johtaja.

Vyshinskij: Suorittiko hän tätä omasta alotteesta tai ohjeiden mukaan?

Pjatakov: Yleensä kaikkea tätä ei tehty omasta alotteesta, vaan Trotskin direktiivien mukaan, sittemmin henkilökohtaisesti minun direktiivin mukaan.

Uralille rakennettiin suurta kuparitehdasta Sreduralmedstroin, jonka oli suuresti lisättävä maan kuparireursseja. Mutta tällä tehtaalla aluksi Julin, Sreduralmedstroin päällikkö, sittemmin Zharikov suorittivat tuholaistyötä, joka oli suunnattu siihen, että ennenkaikkea käytettäisiin paljon varoja, työtä ei saatettaisi kuntoon ja yleensä viivästytettäisiin rakentamista.

On sanottava, että kun minä keväällä 1935 olin tällä rakennustyömaalla, niin näin, että tuholaistyötä suoritettiin niin häikäilemättömän karkeasti, että kaikkein pintapuolisinkin seuraaja näki, että rakennustyömaalla asiat ovat huonosti. Tässä suhteessa minä jouduin Zharikoville, rakennustyömaan päällikölle antamaan ohjeen, että tämä olisi varovaisempi, jotenkin manöveeraisi, osoittaisi edes jonkunlaista energiaa rakennustöissä, alkaisi rakennustyöt, mutta joka tapauksessa silmällä pitäen sitä, ettei sitä suoritettaisi loppuun. Uralilla sensijaan kupariteollisuuden ja elinoloja palvelevia tuotteita valmistavan teollisuuden linjalla Sreduralmedstroilla ja Krasnouralskissa rikollista työtä suoritettiin pääasiassa asutusalueen hajoittamisen mielessä. Me sijoitimme sen 1—2 kilometrin päähän tehtaasta, joka yleensä puhuen on luvatonta sanitäärilain mukaan, koska tämä teollisuus on vaarallinen. Toisaalta yleensä pitkitettiin asutusalueen rakentamista ja luotiin sietämätön tilanne Sreduralmedstroissa. Sreduralmedstroin koko merkitys on siinä, että sen piti kombineerata metallurginen ja kemiallinen osa. Kemiallista osaa ei rakennettu ollenkaan. Minä menettelin siten, että eroitin tämän kemiallisen osan, luovutin sen Glavhimpromiin Rataitshakille, jonne se lopullisesti hautaantui. Mutta jos itse tehtaan rakentaminen kävi huonosti, niin vieläkin enemmän jäi jälkeen malmibaasis. Minä henkilökohtaisesti kaiken muun ohella eroitin tämän malmibaasiksen tehtaan rakentamisesta silmälläpitäen, sitä, että malmibaasis ei tule olemaan valmis.

Nyt vaunurakennustehtaasta Uralilla, jossa rakennustöiden päällikkönä työskenteli trotskilainen, Uralin ryhmän osanottaja — Marjasin. Hallitus kiinnitti hyvin suurta huomiota tähän tehtaaseen, luovutti tätä tehdasta varten suuria varoja, että voitaisiin mahdollisimman pian saada se valmiiksi, koska yksistään tämän tehtaan piti valmistaa vaunuja enemmän, kuin kaikki vaunurakennustehtaat yhteensä.

Marjasin suoritti tuholaistyötä seuraavaan suuntaan. Ennenkaikkea hän käytti varat materiaalien, kaluston ja muuhun tarpeettomaan kasaamiseen. Luulen, että vuoden 1936 alkuun mennessä siellä oli materiaaleja käyttämättä noin 50 miljoonan arvosta.

Sitten rakennustöiden laatu. Suuren rakennustyön osaston, työkaluosaston, sitten keskeisen osaston — tehtaan vaunujen kokoamisosaston rakentaminen systemaattisesti pidätti koko rakennustöitä.

Viime aikoina tuholaisuus sai uudet muodot. Siitä huolimatta, että tehdas rakennustöiden 2—3-vuotisen pitkistymisen jälkeen alkoi siirtyä käyntiinpanokuntoon, Marjasin muodosti työlle sietämättömät olosuhteet, loi eripuraisuutta, sanalla sanoen kaikin tavoin vaikeutti käyntiinpanotyötä.

Mitä tulee Moskovaan, niin täällä määrättyä työtä kemiallisessa teollisuudessa suoritti Rataitshak.

Vyshinskij: Eikö voitaisi täsmällistyttää, mitä merkitsee "määrätty työ"?

Pjatakov: Minä siirryn siihen heti. Minä voin muistaa seuraavia asioita tällä alalla. Ennen kaikkea laadittiin aivan väärä sotilaskemiallisen teollisuuden kehittämisen plaani... Tässä on muutamia sotilaskysymyksiä.

Puhetta johtava Ulrich: Tämä on siirrettävä suljettuun istuntoon.

Pjatakov: Sitten Rikkihappoteollisuudessa pääasiassa salattiin ja alennettiin tehtaiden tuotantokykyä ja täten ei annettu sitä rikkihappomäärää, joka olisi voitu antaa.

Soodateollisuuden linjalla, siitä huolimatta, että maassamme on runsaasti suolaa ja soodaa varten raaka-ainetta kuinka paljon tahansa ja soodan valmistus tunnetaan hyvin, maassa on soodan puute. Pidätettiin uusien soodatehtaiden rakentamista.

Vyshinskij: Mistä tämä johtui?

Pjatakov: Minun ja Rataitshakin toiminnasta.

Vyshinskij: Minkälaisesta toiminnasta? Teillä oli kaksi toimintaa — virallinen ja salainen.

Pjatakov: Nyt minä tietenkin puhun rikollisesta toiminnasta. Niitä uusia tehtaita, joita suunniteltiin, kuten Usolje, Baskuntshak ym., kaikin tavoin pitkitettiin.

Typpiteollisuudesta. Tästä sekä Rataitshak että Pushin, pääasiassa Rataitshak, sovelluttivat tuholaistoimintaansa minun välittömällä osanotolla. Tässä suoritettiin projektien systemaattista uudestilaatimista, projektitöiden vakituista pitkittämistä ja täten rakennustöiden viivästyttämistä.

Vyshinskij: Keinotekoisesti?

Pjatakov: Tietenkin. Huolimatta hallituksen laatimasta päätöksestä useita tehtaita ei yleensä rakennettu.

Vyshinskij: Kertokaa diversiotoiminnastanne.

Pjatakov: Yleensä puhuen kaikki tapahtui meidän ja tässä luvussa minun ohjeiden mukaisesti. Asettamus annettiin, mutta minä en voi konkreettisesti sanoa, että minä annoin ohjeita nimenomaan tällaisen ja tällaisen diversion suorittamisesta.

Vyshinskij: Eikö Kemerovon suhteen ollut näin?

Pjatakov: Ei, tämä on myöskin liian konkreettista. Minä vahvistin Norkinin antamat tiedot ja vahvistan vielä nytkin, että Trotskilta saamani ohjeiden mukaisesti minä sanoin Norkinille, että kun koittaa sodanhetki, Kemerovo on todennäköisesti tavalla taikka toisella saatava pois riveistä.

Vyshinskij: Tavalla taikka toisella, tai puhuitteko visseistä tavoista?

Pjatakov: Minä en nyt voi täsmällisesti sitä muistaa.

Vyshinskij: Tov. puheenjohtaja, sallikaa esittää kysymys Norkinille.

Puhetta johtava Ulrich: Syytetty Norkin!

Vyshinskij: Syytetty Norkin, muistatteko te keskustelun Pjatakovin kanssa siitä, että kemiallinen kombinaatti on sodan varalta poistettava riveistä?

Norkin: Sanottiin aivan selvästi, että sodan alkamishetkellä on valmistettava puolustusobjektien poistaminen rivistä tulipalojen ja räjähdysten tietä.

Vyshinskij: Mutta ettekö te muista, milloin hän tätä teille puhui?

Norkin: Vuonna 1936 Pjatakovin kabinetissa kansankomissariaatissa.

Vyshinskij: Ettekö te muistaisi yksityiskohtia? Oliko puhetta ihmisuhreista?

Norkin: Minä muistan sellaisen ohjeen, että uhrit yleensä ovat kiertämättömiä ja että suoritettaessa yhden tai toisenlaista

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 23 päivän iltaistunto

Syytetty PJATAKOVIN kuulustelu

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

diversiotekoa on mahdoton välttyä työläisten murhista. Tällainen ohje annettiin.

Vyshinskij: Mutta oliko pässeistä puhetta?

Norkin: Yleensä on vaikea nyt esittää todellista formuleerausta, mutta se oli räikeä siinä mielessä, että ei pidä kainostella, eikä pidä ketään sääliä.

Vyshinskij: Syytetty Norkin, eikö ollut puhetta siitä, kenelle lankeaa edesvastuu tämäntapaisista teoista?

Norkin: Puhe oli sellainen, että edesvastuu ei lankea diversiotekojen suorittajille, vaan puolueen ja hallituksen johtajille.

Pjatakov: Tällainen puhe oli.

Vyshinskij: Olivatko teidän järjestönne jäsenet yhteydessä ulkomaisten tiedusteluelimien kanssa?

Pjatakov: Kyllä, olivat. On palattava Trotskin asetelmiin sitä varten, että kävisi selvemmäksi. Kuten olen jo kertonut, minulla oli verrattain läheinen välitön yhteys Radekin kanssa. Radek välittömästi järjesti ja ylläpiti yhteyttä Trotskin kanssa ja useita kertoja sai Trotskilta erilaisista peruskysymyksistä vastaavia ohjeita. Radek koko ajan piti minua selvillä tilanteesta. Vastaavien direktiivien Trotskilta saapuessa hän samana päivänä tai parin päivän kuluttua tuli luokseni ja kertoi, että nyt on saatu sellainen tai sellainen direktiivi.

Vyshinskij: Mitä Radek sitten teille tiedoitti näistä direktiiveistä?

Pjatakov: Terrorista ei erikoisia uusia direktiivejä ollut: Oltiin sitä mieltä, että tämä direktiivi on otettu vastaan täytäntöönpanoa varten, oli ainoastaan monilukuisia vaatimuksia ja muistutuksia tämän direktiivin toteuttamisesta.

Vyshinskij: Muistutettiinko kirjeessä tästä Radekille?

Pjatakov: Muistutettiin. Trotskij sanoi, että me ainoastaan lörpöttelemme.

Vyshinskij: Mitä Trotskij sitten vaati?

Pjatakov: Vaati vissien tekojen suorittamista sekä terrorin linjalla että tuholaisuuden linjalla. Minun on sanottava, että tuholaisuutta koskeva direktiivi kohtasi Trotskin kannattajienkin keskuudessa verrattain vakavaa vastustusta, synnytti hämmästystä ja tyytymättömyyttä, hyväksyttiin vaivalla.

Me informeerasimme Trotskia tällaisten mielipiteiden olemassaolosta. Mutta Trotskij vastasi tähän verrattain täsmällisesti, että tuholaisuutta koskeva direktiivi ei ole mitään satunnaista, ei yksinkertaisesti yksi taistelun terävistä metoodeista, joita hän ehdottaa, vaan tämä on hänen politiikkansa oleellinen osa ja hänen nykyinen asettamuksensa.

Tässä samassa direktiivissä hän asetti kysymyksen — tämä oli vuoden 1934 keskivaiheilla — siitä, että nyt, Hitlerin astuttua valtaan, on aivan selvä, että hänen, Trotskin, asettamus sosialismin rakentamisen mahdottomuudesta yhdessä maassa on kokonaan toteutunut, että sotilaallinen yhteentörmäys on kiertämätön ja että, jos me trotskilaiset, haluamme säilyttää itsemme jonkunlaisena poliittisena voimana, meidän on jo ennakolta asetuttava häviön kannalle, ei ainoastaan passiivisesti seurattava ja katsottava, vaan myöskin aktiivisesti valmistettava tätä häviötä. Mutta tätä varten on valmennettava kaadereita, mutta kaadereita ei valmenneta yksistään sanoilla. Tämän vuoksi nyt on suoritettava vastaavaa tuholaistyötä.

Muistan, Trotskij tässä direktiivissä puhui, että ilman tarvittavaa apua ulkoisten valtioiden taholta blokin hallitus ei voi päästä valtaan, eikä pysyä vallassa. Tämän vuoksi kysymys on välttämättömästä ennakkosopimuksesta kaikkein agressiivisimpien ulkomaisten valtioiden kanssa, sellaisten, jollaisia ovat Saksa ja Japani, ja että hän, Trotskij, omasta puolestaan on vastaaviin toimenpiteisiin jo ryhtynyt yhteyden aikaan saamiseksi niin Japanin kuin myöskin Saksan hallitusten kanssa.

Samassa Trotskij esitti tyytymättömyytensä toimenpiteittemme johdosta. Hän sai tietää, että Sokoljnikov esiintyi . . . herra lähettilästä . . .

Puhetta johtava Ulrich: Syytetty Pjatakov minä kategoorisesti kiellän mainitsemasta Moskovassa olevien ulkolaisten valtioiden edustajien nimiä. Jos te haluatte antaa tietoja tästä kysymyksestä, niin te voitte niitä antaa suljetussa istunnossa.

Pjatakov: Hyvä. Trotskij esitti tyytymättömyyden sen johdosta, että Sokoljnikov ei selvästi käsitä niitä toimenpiteitä, joihin Trotskij on ryhtynyt, ja että hän ei riittävän aktiivisesti niitä kannata. Edelleen minä tiedän, että Trotskin direktiivin täyttämiseksi Radekilla oli kohtauksia ja keskusteluja siihen suuntaan, josta Trotskij tästä puhui.

Vyshinskij: Minkälaisten henkilöiden kanssa? Ulkomaalaistenko?

Pjatakov: Saksalaisten, suoraan sanoen (naurua salissa).

Vyshinskij: Mistä te tämän tiedätte?

Pjatakov: Radekin kohtauksista ja keskustelusta Radek minulle itse kertoi, mutta Sokoljnikovin suhteen sain ensi kerran tietää Trotskin kirjeestä, sittemmin Radek minulle tästä kertoi, ja myöhemmin, vuoden 1935 puolivälissä tov. Sokoljnikov kertoi minulle tästä toimenpiteestään ja kävi keskusteluja, joissa sanksioneerasi Trotskin neuvotteluja Japanin hallituksen kanssa . . .

Vyshinskij: Eikö teillä, ennen ulkomaan matkaanne, Radekin kanssa ollut enemmän keskustelua tästä teemasta?

Pjatakov: Väliaika — vuoden 1935 puolivälistä vuoden 1935 loppuun ja vuoden 1936 alkuun — on rikolliselle työllemme luonteenomainen siitä, että se oli aikaa, jolloin "parallelinen keskus", yritti parallelisesta muuttua peruskeskukseksi ja aktivisoida toimintaansa niiden direktiivien mukaan, joita meillä Trotskilta oli, koska meillä silloin oli useita keskusteluja Sokoljnikovin kanssa, Tomskin kanssa. Sanalla sanoen me yritimme toteuttaa peruskeskuksen sen päätöksen, jonka peruskeskuksen eri jäsenet vuonna 1934 luovuttivat kaikille neljälle: Kamenev minulle ja Sokoljnikoville, Mratchkowskij — Radekille ja Serebrjakoville.

Vyshinskij: Oliko se silloin kun teidän luoksenne tuli Sokoljnikov ja sanoi: "On aika alkaa"?

Pjatakov: Kyllä, oli juuri uusi kausi. Se oli ensimmäinen keskustelu, jonka aikana kerroin Sokoljnikoville siitä, mitä meillä on, minkälaisia terroristisia ryhmiä on, minkälaisia trotskilaisia järjestöjä. Yleispiirteissä Sokoljnikoville kerroin siitä, että tuholaistyötä suoritetaan vastaavalla tavalla. Sokoljnikov vuorostaan minulle kertoi niistä yhteyksistä, joita hänellä oli, hän mainitsi Zaks-Gladnevin ja Tiveljan ryhmästä.

Saman keskustelun aikana, muistan, me kiinnitimme hyvin paljon huomiota kysymykseen blokin laajentamisesta. Sekä Sokoljnikov että minä olimme Kamenevilta saaneet tietää, että peruskeskuksella oli suoranaisia ja välittömiä organisatoorisia yhteyksiä oikeistolaisten kanssa. Toisaalta, minulla, kuten olen jo sanonut, oli välitön yhteys Buhariniin, sittemmin Radekin kanssa.

Me Sokoljnikovin kanssa silloin pohdimme kysymystä ja päätimme, että nämä suhteet on ehdottomasti jollain tavoin virallistutettava, että sovettihallituksen kukistamistyö voitaisiin suorittaa yhdessä oikeistolaisten kanssa.

Silloin me puhuimme, että on ehdottomasti tavattava joku oikeistolaisten johtajista, toisin sanoen, Rykov, Tomskij tai Buharin, jonka yhteydessä puhuttiin kaikesta kolmesta, mutta loppujen lopuksi pysähdyttiin Tomskiin, koska meidän tietojemme mukaan Tomskilla oli kaikkein monilukuisin ja järjestynein kaaderisto, oli parhaiden sopiva tällaista illegaalista organisatsionityötä varten. Sokoljnikov otti tehtäväkseen Tomskin tapaamisen ja tapasi hänet.

Sokoljnikovin kanssa kohtasimme toisemme toistamiseen joko vuoden 1935 marraskuun lopulla tahi joulukuun alussa. Hän kertoi, että Tomskij on ilmaissut täydellisen suostumuksensa organisatoorisesta yhtymisestä blokkiin. Minä puolestani kerroin Sokoljnikoville siitä keskustelusta, joka minulla tämän johdosta oli Tomskin kanssa. Tomskij keskustelussa kanssani sanoi, että hän pitää absoluuttisen välttämättömänä terroristisen ja kaiken muun työn organisoimista, mutta että hänen on neuvoteltava tovereittensa kanssa, Rykovin ja Buharinin kanssa. Tämän hän sitten tekikin ja antoi vastauksen jo kaikkien kolmen nimessä.

Vyshinskij: Paitsi Tomskin, käytiinkö keskusteluja muiden tämän ryhmän henkilöiden kanssa?

Pjatakov: Minä en käynyt. Radekilla oli yhteys Buharinin kanssa. Minulla oli yhteys Buhariniin vuoteen 1934 asti, toisinsanoen siihen asti, kun hän poistui kansankomissariaatista. Kun hän oli kansankomissariaatissa, minun oli helppo häntä tavata, mutta kun hän siirtyi "Isvestijaan", tämä yhteys siirtyi Radekille. Radek piti ja jatkoi hänen kanssaan vastavallankumouksellista yhteyttä.

Suunnilleen vuoden 1935 lopulla Radek sai yksityiskohtaisen kirjeen — instruktsian Trotskilta. Tässä direktiivissä Trotskij esitti kaksi varianttia meidän valtaanastumisen mahdollisuudesta. Ensimmäinen variantti — se on valtaanastumismahdollisuus ennen sotaa, ja toinen varianttii — sodan aikana. Ensimmäisen variantin Trotskij käsitti, kuten hän sanoi, tulokseksi keskitetystä terroristisesta iskusta. Hän piti silmällä terrorististen tekojen samanaikaista suorittamista NKP(b):n ja Sovettihallituksen useita johtajia vastaan, ja ensivuorossa tietenkin Stalinia ja hänen lähimpiä apulaisiaan vastaan.

Toinen variantti, joka Trotskin kannalta katsoen oli varmempi — se oli häviö sodassa. Koska sota hänen mielestään oli kiertämätön ja kaiken lisäksi aivan lähiaikoina, sota Saksan kanssa ja mahdollisesti Japanin kanssa, tämän vuoksi kysymys on siitä, että näiden maiden hallitusten kanssa solmittavien sopimuksien mukaisesti luotaisiin suotuisat olosuhteet blokin valtaan astumiselle, ja tämän mukaan saataisiin useilla näille maille ennakkosopimuksilla annettavilla myönnytyksillä vastaavaa kannatusta, että voitaisiin pysyä vallassa. Mutta koska tässä hyvin terävästi asetettiin kysymys häviöstä, sotilastuholaisuudesta, tuntuvien iskujen antamisesta selkäpuolella ja armeijassa sodan aikana, niin tämä synnytti Radekissa ja minussa suurta rauhattomuutta. Meistä näytti, että Trotskin tällainen asettamus häviön kiertämättömyydestä on huomattavassa määrin selvitettävissä hänen eristäytyneisyydellä ja konkreettisten olosuhteiden tuntemattomuudella, sen tietämättömyydellä, mitä täällä tehdään, sen tietämättömyydellä, mitä on Punainen Armeija, ja että hänellä on tämän vuoksi tällaisia illusioita. Tämä johti siihen, että minä ja Radek katsoimme välttämättömäksi tavata Trotskij.

Vyshinskij: Syytetty Radek, saitteko te vuonna 1935 tai vähän aikaisemmin, Trotskilta kaksi kirjettä tai useampia?

Radek: Yhden kirjeen huhtikuussa 1934, toisen — joulukuussa 1935.

Vyshinskij: Vastasiko niiden sisältö sitä, mitä Pjatakov täällä puhui.

Radek: Pääpiirteissään — kyllä. Ensimmäisessä kirjeessä oikeastaan oli puhe sodan jouduttamisesta trotskilaisten valtaanastumisen toivottuna ehtona. Toinen kirje sensijaan käsitteli näitä niinkutsuttuja kahta varianttia — valtaanastumista rauhan aikana ja valtaanastumista sodan syttyessä. Ensimmäisessä kirjeessä niiden myönnytysten yhteiskunnallisia seurauksia, joita Trotskij ehdotti, ei selvitetty. Jos solmitaan sopimus Saksan ja Japanin kanssa, niin luonnollisesti minkäänlaista sopimusta ei tehdä Trotskin ihanien silmien tähden. Mutta myönnytysten ohjelmaa hän tässä kirjeessä ei esittänyt. Toisessa kirjeessä oli puhe siitä yhteiskunnallis-taloudellisesta politiikasta, jota Trotskij piti tällaisen sopimuksen välttämättömänä kiinteänä osana trotskilaisten valtaan astuttua.

Vyshinskij: Mitä tähän sisältyy?

Radek: Jos kysytään formulasta, niin tämä oli palaamista kapitalismiin, kapitalismin restauratsio. Se oli verhottua. Toinen variantti voimistutti kapitalistisia aineksia, kysymys oli huomattavien taloudellisten objektien luovuttamisesta konsessioonien muodossa sekä saksalaisille, että japanilaisille, sitoumuksista antaa Saksalle raaka-ainetta, elintarpeita ja rasvoja maailman markkinoilla olevia hintoja halvemmalla. Tämän sisäiset seuraukset olivat selviä. Saksalais-japanilaisten konsessioonien omistajien ympärille keskittyvät yksityispääoman edut Venäjällä. Tämän lisäksi koko tämä politiikka yhdistyi individuaalisen sektorin jälleen palauttamisohjelmaan, ellei koko maataloudessa, niin sen huomattavassa osassa. Mutta kun ensimmäisessä variantissa puhuttiin kapitalististen ainesten huomattavasta jälleenpalauttamisesta, niin toisessa puhutaan pakkoverosta ja sen seurauksesta, niiden tehtaiden luovuttamisesta saksalaisille, jotka tulevat olemaan erikoisen arvokkaita heidän taloudelleen, jos he näitä tehtaita vaativat. Koska hän siinä samassa kirjeessä oli jo täysin selvillä, että tämä on yksityiskaupan jälleen syntymistä laajassa mitassa, niin näiden tekijöiden määrällinen keskinäissuhde antoi jo kuvan kapitalismiin palaamisesta, jonka vallitessa jälelle jäi sosialistisen talouden jätteitä, jotka silloin yksinkertaisesti muuttuisivat valtiokapitalistisiksi aineksiksi. Ensimmäisessä kirjeessä ei ollut yhteiskunnallista ohjelmaa, mutta toisessa kirjeessä se on. Ensimmäinen oli lyhyt — sodan jouduttamisesta, mutta toinen sisälsi kansainvälisen tilanteen arvion — siinä käsiteltiin taktiikkaa sodan varalta. Kun ensimmäistä kirjettä on käsiteltävä sysäykseksi tappiotaktiikalle, niin toinen kirje antoi täydellisesti laaditun ohjelman, tämän vuoksi se erottautuikin pituudellaan. Ensimmäinen kirje oli kirjoitettu 2—3 sivulle, mutta toinen — englantilaisen ohuen paperin kahdeksalle sivulle. Yksityiskohtainen kirje.

Vyshinskij: Oliko siinä toisessa kirjeessä, jota nimitettiin kehitetyksi tappio-ohjelmaksi, jotakin niistä ehdoista, joilla valtaan tulleen parallelisen keskuksen ryhmän tulee tyydyttää ulkomaisten valtioiden hyväksi?

Radek: Koko ohjelma oli suunnattu siihen.

Vyshinskij: Eikö Trotskij esittänyt itseään ehtoja?

Radek: Esitti.

Vyshinskij: Puhuiko konkreettisesti territoriaalisista myönnytyksistä?

Radek: Sanottiin, että nähtävästi se tulee välttämättömäksi.

Vyshinskij: Mikä nimenomaan?

Radek: Nähtävästi, territoriaaliset myönnytykset tulevat välttämättömiksi.

Vyshinskij: Minkälaiset?

Radek: Jos suostutaan saksalaisten kanssa, on mentävä tuossa tai toisessa muodossa niiden tyydyttämiseen, niiden ekspansioon.

Vyshinskij: Annettava Ukraina?

Radek: Silloin kun me luimme kirjeen, meillä ei ollut epäilystä siitä. Miten sitä tultaisiin nimittämään — hetmanni-Ukrainaksi tai toisin — kysymys on saksalaisen ekspansion tyydyttämisestä Ukrainassa. Mitä tulee Japaniin, niin Trotskij puhui Amurin rannan ja meren rannan luovuttamisesta.

Vyshinskij: Syytetty Sokoljnikov, vahvistatteko te Pjatakovin osoitukset siltä osalta, mikä koskee keskustelua henkilön kanssa, josta on ollut puhe ja jonka nimeä puheenjohtaja pyysi olla mainitsematta?

Sokoljnikov: Kyllä, vahvistan.

Vyshinskij: Ja myös tämän kirjeen sisällön vahvistatte?

Sokoljnikov: Kyllä, se on tosi.

Vyshinskij (Pjatakoville): Kertokaa minkälaisissa olosuhteissa te matkustitte ulkomaille? Mikä oli virallinen aihe matkustamiselle ja mitä teillä siellä tapahtui epävirallisesti?

Pjatakov: Minä jo sanoin, että minun keskustelusta Radekin kanssa vuoden 1935 lopulla nousi kysymys siitä, että on välttämätön jollain keinoin kohdata Trotskij. Koska sinä vuonna minulla oli virkakomennus Berliniin muutamaksi päiväksi, niin minä sovin, että koetan tavata Trotskia, ja silloin Radek suositteli minulle Berlinissä kääntyä Buhartsevin puoleen, jolla on yhteys Trotskin kanssa, siinä tarkoituksessa, että hän auttaisi minua tämän kohtauksen järjestämisessä. Minä matkustin Berliniin ja tapasin Buhartsevin.

Vyshinskij: Milloin tämä likipitäen oli?

Pjatakov: Se oli joulukuun 10 p. tienoilla, joulukuun ensimmäisellä puoliskolla. Samana päivänä tai seuraavana päivänä minä tapasin Buhartsevin, joka, valittuaan hetken, jolloin ei ollut ketään, puolestaan minulle kertoi, että hän sai tietää minun tulosta muutamia päiviä aikaisemmin, tiedoitti siitä Trotskille ja sen johdosta odottaa Trotskilta tietoa. Seuraavana päivänä Trotski lähetti lähettinsä, jonka kanssa Buhartsev veikin minut Tiergarthenin puistossa erääseen puistokäytävään, kirjaimellisesti pariksi minuutiksi. Hän esitti minulle Trotskilta pikku lappusen, johon oli kirjoitettu muutama sana: "J. L., tämän lapun esittäjään voit täydellisesti luottaa". Sana "täydellisesti" oli alleviivattu ja tästä minä sain sen käsityksen, että henkilö, joka saapui Trotskin luota, on luotettu henkilö. Hän sopi minun kanssa seuraavana päivänä kohtauksesta Temppelhofin lentokentälle. Seuraavana päivänä varhain aamulla minä menin suoraan lentokentän portille, jonka edessä hän seisoi ja johdatti minut. Ennakolta hän näytti minulle passia, joka oli valmistettu minua varten. Passi oli saksalainen. Kaikki tullimuodollisuudet hän täytti itse, niin että minun osakseni jäi vain allekirjoittaa.

Istuimme lentokoneeseen ja lähdimme, ei missään pysähdytty ja likipitäen kello 3 päivällä, laskeuduttiin lentokentälle Oslossa. Siellä oli auto. Me istuimme tähän autoon ja läksimme matkaan. Me kuljimme varmaan noin 30 minuuttia ja saavuimme huvila-asutuspaikalle. Tulimme ulos autosta, menimme pikku taloon, joka oli aika hyvin kalustettu, ja siellä minä näin Trotskin, jota en ollut nähnyt vuodesta 1928 lähtien. Siellä oli minulla keskustelu Trotskin kanssa.

Vyshinskij: Kauanko kesti teidän keskustelunne?

Pjatakov: Noin 2 tuntia.

Vyshinskij: Kertokaa, mistä te keskustelitte?

Pjatakov: Keskustelu alkoi ennenkaikkea minun informatsiostani. Minä kerroin siitä, mitä trotskilais-zinovjevilainen keskus on jo tehnyt. Siihen mennessä Trotskij oli jo saanut Radekin kirjeen, ja hän oli erittäin kiihottunut. Keskustelun aikana hän minut keskeytti, heitteli kaikenlaisia piikkisanoja ja repliikkejä sovittelevaisuuteen nähden, tilanteen käsittämättömyyteen nähden, kuten esim: "Elätte vanhaan tapaan" ja monia muita sellaisia sanoja, ilmaisten selviä merkkejä tyytymättömyydestä. Kun asia siirtyi tuholaisuuteen asti, niin hän syyti tuimia hyökkäyksiä, heitti pisteliäisyyksiä m.m. sentapaisia, että "ette voi päästä irti stalinilaisesta napanuorasta, te hyväksytte stalinilaisen rakennustyön sosialistisena"

Samalla hän hyvin terävästi, minä sanoisin, että ensikerran, niin selvästi ja kirkkaasti määritteli kantansa tuholaisuuteen nähden. Hän sanoi, että sosialismia ei voida rakentaa yhdessä maassa ja että stalinilaisen valtion tuhoutuminen on aivan kiertämätön. Toiselta puolen kapitalismi selviytyy kriisistä, alkaa lujittua ja on selvää, että se ei voi kauan sietää Sovettivaltion puolustuskuntoisuuden, varsinkaan sotatarveteollisuuden edelleen lujittumista. Sotilaalliset yhteentörmäykset ovat kieltämättömiä ja jos me tulemme suhtautumaan siihen passiivisesti niin stalinilaisen valtion raunioihin tuhoutuvat myös kaikki trotskilaiset kaaderit. Nimenomaan tämän vuoksi hän katsoo, että tuholaismetoodit ei ole pelkästään yksi terävä taistelun otteista, joita voisi sovelluttaa, ja voisi olla sovelluttamattakin, vaan se on kerrassaan kiertämätön asia, mikä johtuu itse hänen asettamuksestaan.

Kysymys on siitä, mikä kanta tulee ottaa trotskilaisten kaaderien: tulevatko he sitomaan kohtalonsa stalinilaisen valtion kohtaloon, vai tulevat vastustamaan ja järjestäytymään muita tehtäviä varten, hallituksen kukistamiseksi, valmistellen toisen hallituksen — trotskilaisen hallituksen valtaantuloa?

Edelleen hän puhui, että monet meistä, trotskilaisista, ovat tähän asti sellaisen illusion vallassa, että muka jotkin joukkometoodit, joukkojen organisointi olisi mahdollista. Joukkotaistelun organisointi on mahdoton ennenkaikkea siksi, että työläisjoukot, talonpoikaisjoukot peruspiirteissään ovat nyt sen valtavan rakennustyön hypnoosin alaisina, mikä käy maassa, rakennustyön, jonka he hyväksyvät sosialistisena rakennustyönä. Kaikenlainen yrityksemme tähän suuntaan merkitsisi täydellistä toivottomuutta, nopeasti johtaisi täydelliseen epäonnistumiseen, niiden verrattain vähälukuisten trotskilaisten kaaderien likvidointiin, jotka nyt ovat maassa. Tämän vuoksi kysymys on muusta — kysymys on, tämän sanan täydessä mielessä, valtiokaappauksesta kaikkine tästä johtuvine seurauksineen sekä taktiikan alalla että taistelukeinojen alalla.

Vyshinskij: Entä käytännöllinen osa?

Pjatakov: Toinen ja toinen ovat kiinteässä yhteydessä keskenään. Trotskij tässä taaskin sanoi, että sota on hänen mielestä, nenän edessä, että hänelle on erittäin hyvin tunnettua, että kysymystä ei mitata viisivuotisella, vaan lyhyellä määräajalla. Hän sanoi minulle silloin suoraan, että kysymys on vuodesta 1937. Nähtävästi tämä informatsio ei ollut hänen oma keksimänsä. Tässä hän taaskin kehitti kaksi varianttia. Mitä tulee kansainväliseen tilanteeseen, niin kysymys on huomattavassa määrin proletaarisen vallankumouksellisen liikkeen likvidoinnista ja fasismin voitosta. Jos meillä on aikomus päästä valtaan, niin realisina voimina kansainvälisessä tilanteessa ovat, ensivuorossa, fasistit ja näiden voimien kanssa meidän on yhtä kaikki, tuossa tai toisessa muodossa, saatava aikaan yhteys, pidettävä sitä yllä ja turvattava suotuisa suhtautuminen meitä kohtaan valtaantulon varalta niin ilman sotaa kuin erikoisesti sodan sattuessa ja SSTL:n hävitessä, jota Trotskij piti kiertämättömänä. Tässä hän minulle kertoi, että hänelle ovat tunnettuja ne keskustelut, joita ovat käyneet Radek ja Sokoljnikov. Trotskij oli tyytymätön siihen, että he ovat osoittaneet riittämätöntä aktiivisuutta, liiallista varovaisuutta. Minä tarkoitan niitä keskusteluja, joita Radek ja Sokoljnikov kävivät henkilöiden kanssa, joittenkin ulkomaisten valtioiden edustajien kanssa, joiden nimiä kansalainen puheenjohtaja kielsi mainitsemasta.

Kansainvälisen kysymyksen yhteydessä Trotski erittäin terävästi asetti kysymyksen diversiokaaderien valmennuksesta. Hän moitti meitä siitä, että me emme kyllin energisesti suorita diversio-, tuholais- ja terroristista työtä. Hän sanoi, että on sopinut aivan määritellyksi Saksan fasistisen hallituksen kanssa ja Japanin hallituksen kanssa suotuisasta suhtautumisesta trotskilaiszinovjevilaisen blokin valtaan pääsytapauksessa. Sitäpaitsi samalla huomautti, että on itsestään selvää, että suotuisa suhtautuminen ei ole jokin erikoinen rakkauden hedelmä näiden hallituksien taholta trotskilais-zinovjevilaiseen blokkiin nähden. Hän yksinkertaisesti pitää lähtökohtana fasististen hallitusten realisia intressejä ja sitä, mitä me olemme luvanneet tehdä niiden hyväksi valtaan pääsytapauksessa.

Vyshinskij: Mitä te sitten lupasitte?

Pjatakov: Tässä minun on tehtävä ensin yksi selitys. Trotski uudelleen sanoi, että tältäkin näkökulmalta, niiden keskustelujen näkökulmalta katsoen, joita hän käy ja siltä näkökulmalta, mitä hän on jo saavuttanut, on erittäin tärkeätä voimistuttaa aktiivista diversio-, tuholais- ja terroristista työtä, että ulkomaiset hallitukset näkisivät, että heidän edessään on ei yksinkertaisesti ihminen, joka puhuu omassa nimessään, vaan konkreettinen, realinen voima. Tässä hän minulle sanoi, että hän on käynyt pitkiä neuvotteluja Saksan kansallissosialistisen puolueen puheenjohtajan sijaisen Hessin kanssa. Minä, tosin en voi sanoa, onko jokin sopimus, joka on heidän allekirjoittamansa, tai onko olemassa vain suullinen sopimus, mutta Trotski selosti minulle kaiken tämän olemassaolevana sopimuksena, joka, tosin, on vielä eräiden muiden henkilöiden formeerattava, joista henkilöistä minä tulen kertomaan suljetussa oikeusistunnossa.

Mihin, itseasiassa, juontuu tämä sopimus jos lyhyesti määritellään?

Ensiksi. — Saksalaiset fasistit lupaavat trotskilais-zinovjevilaiselle blokille suopean suhtautumisen ja tuen blokille, jos se onnistuu pääsemään valtaan, niin sota-aikana, kuin ennen sotaakin. Mutta tästä fasistit saavat seuraavan kompensatsion: yleinen suotuisa suhtautuminen Saksan intresseihin, Saksan hallitukseen kaikissa kansainvälisen politiikan kysymyksissä; vissit territoriaaliset myönnytykset, joita tulee tehdä, jotapaitsi nämä territoriaaliset myönnytykset konkretisoitiin, muunmuassa, kysymys oli territoriaalisten myönnytysten savualceratusta (verhotusta — Toim.) muodosta, jota nimitettiin "pidättäytymiseksi vastustamisesta Ukrainan kansallis-porvarillisten voimien itsemääräystä".

Vyshinskij: Mitä tämä merkitsee?

Pjatakov: Tämä merkitsee savualeeratussa muodossa sitä, mistä puhui täällä Radek: jos saksalaiset pystyttävät ukrainalaisen hallituksensa — jotapaitsi eivät tule johtamaan sitä saksalaisen kenraalikuvernöörinsä kautta, vaan, ehkä, se tulee olemaan hetmanni, mutta joka tapauksessa, saksalaiset "itsemääräävät" Ukrainan — trotskilaiszinovjevilainen blokki ei käy tätä vastustamaan. Itseasiassa tämä on SSSR:n jakamisen alkua.

Seuraava sopimuskohta koski sitä, missä muodossa saksalainen pääoma saa mahdollisuuden eksploateerata SSSR:ssa sille välttämättömiä raaka-aineresursseja. Kysymys oli kultakaivoksien, naftan, margaanin, metsän, apatiittien jne. eksploateeraukseen nähden.

Vyshinskij: Entä diversioakteihin nähden sodan sattuessa?

Pjatakov: Tämä on viimeinen kohta. Sotahyökkäyksen sattuessa, on koordineerattava trotskilaisen järjestön hajoitusvoimat, jotka tulevat toimimaan maan sisällä, niiden ulkoisten voimien kanssa, jotka tulevat toimimaan saksalaisen fasismin johdolla. Diversio- ja tuholaistyö, jota trotskilais-zinovjevilainen järjestö suorittaa SSSR:ssa, on suoritettava Trotskin ohjeiden mukaan, jotka ohjeet on sovittava Saksan pääesikunnan kanssa.

Kohtauksen lopussa oli meillä tällainen keskustelu. Valtaantulo tulee merkitsemään, että meidän on voimakkaasti peräännyttävä kapitalismin suuntaan. Tässä yhteydessä Trotskij puhui, että itseasiassa meillä on sama ohjelma oikeistolaisten kanssa, mikäli oikeistolaiset ovat hyväksyneet diversio- ja tuholaisohjelman ja katsovat, että on peräännyttävä kapitalismiin. Trotskij ilmaisi erittäin suurta tyytyväisyyttä, kun minä kerroin Sokoljnikovin keskustelusta Tomskin kanssa ja omasta keskustelustani Tomskin kanssa sekä myös siitä, mikä kontakti on minulla ja Radekilla Buharinin kanssa. Hän sanoi, että tämä ei ole ainoastaan taktillinen toimenpide, s.o. yhdistyminen taistelussa yhtä ja samaa vihollista vastaan, vaan myös yhdistyminen, jolla on vissi periaatteellinen merkitys.

Vyshinskij: Niinpä siis, mitä uutta sanoi teille Trotskij v. 1935 siihen verraten, mitä teille sanottiin aikaisemmin ja mitä käytitte ohjeenanne rikoksellisessa toiminnassanne?

Pjatakov: Uusi, jos haluatte, määriteltiin riittävässä määrin selvästi: trotskilainen järjestö itseasiassa muuttuu fasismin lisäkkeeksi.

Vyshinskij: Nyt minä haluan teiltä kysyä teidän rikokselliseen toimintaan nähden terrorististen tekojen organisoinnin alalla. Missä tämä konkreettisesti ilmeni?

Pjatakov: Ennenkaikkea, sitä on terrorististen ryhmien organisointi Länsi-Siperiassa, Länsi-Siperian keskuksen kautta, Eichen murhaamiseksi.

Vyshinskij: Mitä muuta tarkoitusta varten ne organisoituivat Länsi-Siperiassa?

Pjatakov: Länsi-Siperiassa oli yritys murhata Molotov. . . .

Vyshinskij: Edelleen?

Pjatakov: Ukrainassa Kossior ja Postyshev.

Sitten Ukrainassa oli keskusteluja ukrainalaisten trotskilaisten kanssa siitä, että jos on välttämätön siirtää trotskilaisia terroristisia kaadereja Moskovaan, niin se on tehtävä.

Vyshinskij: Mitä tarkoitusta varten siirtää Moskovaan?

Pjatakov: Terrorististen tekojen suorittamiseksi.

Vyshinskij: Ketä vastaan?

Pjatakov: Puolueen ja hallituksen johtajia: Stalinia, Molotovia, Kaganovitshia, Voroshilovia, Ordzhonikidzea . . . vastaan. Kysymys oli enemmän tai vähemmän samanaikaisesta terrorististen tekojen suorittamisesta. Trotskij painosti erittäin voimakkaasti tätä.

Vyshinskij: Kysymys oli myös Taka-Kaukaasiaan nähden?

Pjatakov: Kyllä, kysymys oli myös taka-kaukaasialaisiin terroristeihin nähden.

Vyshinskij: Kenen kanssa te puhuitte Taka-Kaukaasiassa?

Pjatakov: Mdivanin kanssa. Serebrjakov puhui Mdivanin kanssa siitä, että tarpeen sattuessa on siirrettävä Moskovaan taka-kaukaasialaisia trotskistiterroristeja.

Vyshinskij (Serebrjakoville): Syytetty Serebrjakov, vahvistatteko Pjatakovin tämän kohdan, mikä koskee teidän keskusteluanne Mdivanin kanssa?

Serebrjakov: Kyllä. Oli otettu huomioon terroristinen teko Jezhovia vastaan.

Vyshinskij (Pjatakoville): Siis, me olemme jo luetelleet useita terroristisia tekoja, joita valmisteltiin teidän osanotollanne?

Pjatakov: Aivan oikein.

Vyshinskij: Kuka toimi välittömästi teidän johdolla Moskovassa?

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Sovettivastaisen trotskilaisen...

Syytetty PJATAKOVIN...

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Pjatakov: Moskovassa välittömästi minun johdolla toimi Julinin ryhmä, johon kuuluivat Askoldov, Dogutshajev, Poloskov.

Vyshinskij: Mitä se asetti tehtäväkseen?

Pjatakov: Stalinin ja Kaganovitshin murhaamisen.

Vyshinskij: Ja te välittömästi tätä johditte?

Pjatakov: Niin, välittömästi, keskuksen jäsenenä.

Sitten minulle olivat tunnettuja terroristiset ryhmät, jotka olivat yhteydessä Sokoljnikovin ja Radekin kanssa. Yksi ryhmä Zaks-Gladnevin ja Tivelin ryhmä, joka oli yhteydessä Sokoljnikovin kanssa, ja toinen ryhmä Prikozhininin ryhmä, joka oli yhteydessä Radekin kanssa. Sitäpaitsi, me koko ajan ajattelimme kutsua Dreizerin tänne, koska meillä oli tieto, että hänellä on olemassa terroristisia yhteyksiä.

Vyshinskij: Keskustelitteko te kenen kanssa Dreizeristä?

Pjatakov: Minä keskustelin Radekin kanssa.

Vyshinskij: Syytetty Radek, sanokaa, oliko teillä keskustelu Dreizeristä?

Radek: Heinäkuussa 1935 oli keskustelu.

Kun me ensi kerran kokoonnuimme Kirovin murhan jälkeen, niin asettui kysymys siitä, että on järjetöntä murhata yksityisiä. Se ei anna minkäänlaista poliittista tulosta, vaan aiheuttaa järjestön murskaamisen. Tämän vuoksi on saatava tarkasti selville, onko voimia vakavia tekoja varten vai eikö ole näitä voimia?

Vyshinskij: Minä käsitän teitä näin: ei riitä toveri Kirovin murhaaminen, vaan on murhattava vielä toisia?

Radek: Tai kieltäydyttävä terrorista tai ryhdyttävä terrorististen joukkotekojen vakavaan organisointiin, mikä asettaisi kysymyksen lähenemisestä valtaan.

Vyshinskij: Minulla ei ole enään kysymyksiä. Minä pyydän kutsua kuulusteltavaksi todistaja Buhartsevin.

Todistaja BUHARTSEVIN kuulustelu

Puhetta johtava Ulrich (kääntyen todistaja Buhartsevin puoleen): Te olette Dmitrij Pavlovitsh Buhartsev?

Buhartsev: Kyllä.

Puheenjohtaja: Teidän toimenne viimeaikoina ja ammattinne?

Buhartsev: "Izvestijan" Berlinissä oleva kirjeenvaihtaja.

Puheenjohtaja: Teidät on haastettu todistajana Pjatakovin, Radekin ja muiden asiassa. Sitoudutte antamaan oikeat todisteet.

Toveri Vyshinskij, koska todistaja Buhartsev on kutsuttu teidän pyynnöstä, olkaa hyvä, esittäkää kysymyksiä.

Vyshinskij: Todistaja Buhartsev, tunnetteko te Radekin?

Buhartsev: Tunnen.

Vyshinskij: Kauanko aikaa?

Buhartsev: Minä tunnen hänet suunnilleen v:sta 1924 asti.

Vyshinskij: Te tunnette myös Pjatakovin?

Buhartsev: Pjatakoviin minä tutustuin v. 1935.

Vyshinskij: Kuka teidät tutustutti Pjatakoviin?

Buhartsev: Pjatakoviin minä tutustuin seuraavissa olosuhteissa. Silloin kun hän oli Berlinissä, minä menin hänen luo ja esitin itseni. Hän tiesi jo minusta.

Vyshinskij: Jouduitteko te Pjatakovin kanssa minkäänlaisiin suhteisiin trotskilaisen maanalaisen toiminnan maaperällä?

Buhartsev: Minä sain tietää Pjatakovin saapumisesta Berliniin joulukuun alussa v. 1935. Jonkun päivän kuluttua minulle soitti joku Gustav Stirner. Häneen minut tutustutti aikoinaan Radek.

Vyshinskij: Miksi hän soitti?

Buhartsev: Hän soitti ja me tapasimme toisiamme. Hän oli Trotskin ihminen.

Vyshinskij: Mistä te sen tiedätte?

Buhartsev: Minä tiedän siksi, että silloin kun minä matkustin Moskovasta toukokuussa v. 1934, Radek silloin minulle sanoi, että Berliniin saavuttuani minä saan kirjeen, jossa sanotaan, että Wienistä saapuvan zhurnalistin on minulle lähetettävä terveiset Kaarlolta, — tämä tulee olemaan Trotskin ihminen.

Vyshinskij: Mitä merkitsee Trotskin ihminen?

Buhartsev: T.s. ihminen, jolle minä voin antaa, jos minulle Radek uskoo jotain Trotskia varten.

Vyshinskij: Edelleen, Pjatakoviin nähden?

Buhartsev: Kun Gustav Stirner minulle soitti, minä hänelle sanoin, että lähipäivinä on odotettavissa Pjatakovin saapuminen. Hän sanoi minulle, että se on erittäin mielenkiintoista, että hän koettaa saattaa siitä tiedon Trotskille ja että Trotskij varmaan haluaa häntä tavata. Jonkun päivän kuluttua hän soitti vielä kerran ja tavatessa hän minulle sanoi, että Trotskij haluaa ehdottomasti nähdä Pjatakovia, että Stirnerillä on kirje tai kirjelappunen Pjatakovia varten, ja niin pian kun saapuu Pjatakov, on hänen ehdottomasti tavattava häntä. Kun saapui Pjatakov, minä pistäydyin hänen luo, varasin hetken, jolloin hän oli yksin kabinetissa, ja sanoin täällä on Trotskin ihminen, joka haluaa antaa hänelle kirjeen ja joka organisoi hänelle kohtauksen Trotskin kanssa. Pjatakov sanoi, että hän on erittäin iloinen siitä, sillä tämä täydellisesti vastaa hänen aikeitaan ja että hän mielihalulla lähtee tapaamaan.

Minä näin Stirneriä, sovin hänen kanssaan, sanoin, että Pjatakov on valmis matkustamaan, ja kohtaus tapahtui Tiergardenissa "voittojen hallissa".

Vyshinskij: Olitteko te läsnä keskustelussa?

Buhartsev: Kyllä, minä olin mukana. Senjälkeen minä poistuin ja jonkun päivän kuluttua, varmaan ennen Pjatakovin matkustamista Berlinistä Moskovaan minä tapasin Pjatakovin Berlinissä olevassa lähetystössä ja kysyin häneltä, onnistuiko hänen matkansa. Hän sanoi, että oli ja näki.

Vyshinskij (Kääntyen Pjatakovin puoleen): Oliko teillä keskustelu Buhartsevin kanssa Oslosta palattua?

Pjatakov: Keskustelua itseasiassa ei ollut. Minä ainoastaan sanoin, että olin ja näin.

Vyshinskij: Buhartseville kysymys. Onko teillä tunnettua, mistä Stirner sai passin? Mistä hän sai lentokoneen? Miten se on niin helposti tehtävissä Saksassa?

Buhartsev: Silloin kun minä keskustelin Stirnerin kanssa, minä annoin hänelle kysymyksen, miten hän saa passin. Stirner sanoi. Olkaa rauhallisia, minä tämän asian järjestän. Minulla on yhteyksiä Berlinissä.

Vyshinskij: Minkälaisia yhteyksiä?

Buhartsev: Hän ei minulle sanonut, minkälaisia. Minä käsitin niin, että ne ovat sellaisia yhteyksiä, sellaisissa piireissä, jotka voivat sen tehdä.

Vyshinskij: Minkälaisia piirejä?

Buhartsev: Saksalaisia hallituksen virkamiehiä.

Vyshinskij: Entä lentokone? Te olette kokenut zhurnalisti, te tiedätte että toisen valtion rajojen ylilentäminen toiseen valtioon ei ole yksinkertainen asia.

Buhartsev: Minä käsitin sen niin, että hän — Stirner — voi tehdä sen saksalaisten virallisten henkilöiden kautta. Oli kysymyksessä matkustaminen Trotskin luo. He eivät tehneet sitä Stirnerin kauniiden silmien takia.

Vyshinskij: Entä eikö tästä asiasta olisi selviydytty ilman teitä? Minkä vuoksi te osallistuitte tähän operatsioon?

Buhartsev: Minä olin trotskilaisen järjestön jäsen.

Puheenjohtaja: Ilmoitetaan väliaika huomisen päivän aamuun kello 11.

Puutosin metsätyöläisten kilpailu

Puutosi, 26 (Karel-TASS). Tammikuun 24 päivänä pidettiin Puutosissa Puutosin lespromhoosin metsätyöläis-stahanovilaisten neuvottelu. Selostuksen viime vuoden neljännen neljänneksen yhteenvedoista ja kuluvan vuoden ensimmäisen neljänneksen tehtävistä teki neuvottelussa lespromhoosin tirehtööri tov. **Malyshev**.

Puheenvuoroissaan stahanovilaiset arvostelivat terävästi punktien päällikköjen ja lespromhoosien työntekijäin toimintaa sen johdosta, etteivät he ole vieläkään saaneet aikaan laajaa stahanovilaista liikettä metsässä, organisoineet teknillistä opiskelua ja viisituhansikkojen t.t. **Filatovin** ja **Krivonogovin** kokemusten siirtoa.

Neuvottelu laati sosialistisen kilpailun sopimuksen Leningradin alueen Andoman lespromhoosin kanssa. Sen allekirjoitti 118 metsätyöläistä ja insinööri-teknillistä työntekijää. Sopimusta allekirjoittamaan Andomaan valittiin delegatsio.

Kansan viholliset, inhoittavat trotskilaiset sikiöt tuhottava

Koirille koiran kuolema

KARHUMÄKI, 26 (Karel-TASS). Kun radioitse saatiin tieto trotskilaisbandiittien oikeusjutun alkamisesta Moskovassa, kokoontui Pereguban metsäpunktin punanurkkaan yli 100 metsätyöläistä ja kolhoosnikkaa. Tiedotuksen ja lyhyiden puheiden jälkeen kokous hyväksyi päätöslauselman, jossa vaaditaan kuolemantuomiota trotskilaiselle vastavallankumoukselliselle joukkiolle. "Koirille koiran kuolema".

Metsätyöläiset sitoutuivat vastaukseksi vastavallankumouksellisen joukkion juoniin täyttämään ensimmäisen neljänneksen metsätyöplaanin maaliskuun 25 päivään mennessä ja kolhoosnikat ennen määräaikaa suorittamaan kylvövalmistelut.

Myrkkykäärmeet hävitettävä

PUUTOSI, 26 (Karel-TASS). Suuresti suuttuneina vastaanottivat Puutosin työtätekevät tiedon trotskilaisten Pjatakovin, Radekin, Sokoljnikovin ja muiden vastavallankumouksellisesta toiminnasta. Tammikuun 24 päivänä kokoontunut Puutosin metsän stahanovilaisten neuvottelu leimaa päätöslauselmassaan häpeällä sosialistisen isänmaan petturit. Päätöslauselmassa sanotaan:

Nämä trotskilaisuuden raivoisat koirat tahtoivat horjuttaa Sovettiliiton mahtia, auttaa ulkolaisia agressoreja valtaamaan ja jakamaan Sovettiliittoa. He pyrkivät palauttamaan kapitalismin ja porvariston herruuden. Mutta nämä kolmasti kirotut fasismin koirat laskivat väärin. Maamme valpas vartija NKVD sai heidät kiinni ja paljasti. Me vaadimme SSTL:n hallitusta hävittämään trotskilaiset myrkkykäärmeet.

Isänmaan vihelliäiset pettäjät tuhottava

KARHUMÄKI, 26 (Karel-TASS). Poventsan KTA:n työläiset, traktoristit ja toimitsijat lausuvat päätöslauselmassaan trotskilaisen "parallelisen keskuksen" oikeusjutun johdosta:

Nämä myrkkykäärmeet, itsensä fasisteille myyneen Trotskin johdolla, olivat valmiit suorittamaan katalimman ja inhoittavimman teon — palauttamaan kapitalismin Sovettiliittoon. Me vaadimme proletaariselta oikeudelta ankarinta rangaistusta — myrkkykäärmeiden tuhoamista. Omasta puolestamme me yhä lisäämme valppautta, kohotamme työntuottavaisuutta, täyttääksemme ennen määräaikaa Pesthjannin KTA:n kanssa solmitun sosialistisen kilpailun ehdot.

Ainoa tuomio — ammuttava

Noin 400 Suksitehtaan työläistä kokoontui eilen illalla tehtaan klubille kuulemaan selostusta Moskovassa parhaillaan käsiteltävästä trotskilaisten bandiittien jutusta. Suksitehtaan työläisten vihan ja tunteet tuo julki tehtaan stahanovilainen toveri *Nurminen* puheenvuorossaan, jonka hän päättää sanoilla:

— Näille verisille hyenoille, isänmaan kavaltajille, fasistisille murhamiehille voi olla vain yksi tuomio — ammuttava!

Halveksittu joukkio tuhottava

KANTALAHTI, 26 (Karel-TASS). Mitä suurimmalla vihalla ja suuttumuksella kuuntelivat Kantalahden rautatieläiset radiossa trotskilaisten oikeusjuttua. Kokouksissa puhuivat kymmenet ihmiset vihalla Pjatakovin, Radekin y.m. katalasta petostyöstä ja vaativat säälimätöntä rangaistusta. Vaunumestari tov. GOLUBTSHENKO lausui:

— Trotskilainen joukkio suoritti saksalaisten ja japanilaisten fasistien antamia tehtäviä. He pyrkivät tuhoamaan stalinilaisessa Konstitutsionissa merkityt saavutukset. Lurjukset, Isänmaan petturit on ammuttava.

Veturivarikon insinööri tov. MARKOV sanoi:

— Petturien katala roskajoukko valmisteli fasistista hyökkäystä kallista isänmaatamme vastaan. Ellei vihollinen antaudu, se tuhotaan. Maan päältä on pestävä pois kapitalismin iljettävät restauraattorit.

Vastaukseksi kansan vihollisten katalaan toimintaan sitoutuivat rautatieläiset kohottamaan luokkavalppauttaan, kehittämään sosialistista kilpailua ja työskentelemään talviliikennekautena bolshevistisesti.

Vuorityöläisten suuttumus

SOUTJÄRVI, 26 (Karel-TASS). Äänisen diabaasilouhimolla saapui "parallelisen keskuksen" oikeusjutun johdosta järjestettyyn kokoukseen 450 työläistä, insinööriä, teknikkoa ja toimitsijaa. Suurella vihalla kuuntelivat läsnäolleet syytekirjelmää isänmaan pettureita vastaan.

Stahanovilainen KOPOSOV puheessaan sanoi:

— Trotskilaisen "parallelisen keskuksen" katalat käärmeet yrittivät myydä maamme työväenluokan imperialistisille pedoille. Ei riitä sanat ilmaistaksemme suuttumustamme tämän inhoittavan työn johdosta. Kuolema inhoittaville käärmeille!

Miitingissä hyväksyttiin yksimielisesti päätöslauselma, jossa työläiset ilmoittivat:

— Vastaukseksi trotskilaisten bandiittien päällekarkaukseen me yhä tiivistymme kommunistisen puolueen ja rakastetun johtajan toveri Stalinin ympärille. Me vaadimme Ylioikeutta sovelluttamaan näihin kataliin vihollisiin korkeinta rangaistusta — ampumista.

Konnille konnien kuolema

VILKA, 26 p. (Telefonitse). Vilkan työläiskollektiivi käsittelee suuren suuttumuksen vallassa paljastettujen trotskilais-diversanttituholaisten Pjatakovin, Radekin, Sokoljnikovin, Serebrjakovin ja muiden asiaa, jota käsittelee Moskovassa Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegio.

— Rutasen hakkuualueen työläiset vaativat yksimielisesti päätöksessään fasististen koirien, vastavallankumouksen palvelukseen antautuneiden trotskilaisten fyysillistä tuhoamista. Tähän vaatimukseen yhtyvät myöskin punktin keskuksen työläiset kokouksessaan. Toveri Mäkelä toi koko punktin työläisten mielipiteen esille, kun hän lausui: On vaadittava, että Korkein Oikeus tuomitsee nämä fasistiset konnat korkeimpaan rangaistukseen.

Lurjukset ammuttava

Tammikuun 25 päivänä käsittelivät Petroskoin Suksitehtaan työläiset päivällisaikana "Pravdan" pääkirjoituksen tammikuun 24 päivältä — "Konnamaisimmat kaikista konnista". Kokoukseen saapui yli 300 työläistä ja toimitsijaa.

Suuri viha bandiitti Pjatakovia, Radekia, Sokoljnikovia ja koko joukkiota kohtaan valtasi työläiset uudella voimalla. Pääkirjoituksen lukemisen aikana kuului huudahduksia:

— Juudakset!

— Inhoittavat elukat!

— Kuolema on heille liian vähän!

Me — ilmoittivat työläiset — täydellisesti yhdymme "Pravdan" pääkirjoitukseen. Ammuttava lurjukset! (Karel-TASS).

Vaaditaan korkeinta rangaistusta

KONTUPOHJA, 26. (Telefonitse). Kontupohjan paperikombinaatin metalliverstaan työläiskollektiivi tutustuttuaan julkaistuihin asiakirjoihin parallelisen keskuksen oikeuskäsittelystä tekivät päätöslauselman, jossa vaativat yksimielisesti vastavallankumouksellisten trotskilais-diversanttien tuhoamista, samalla he vaativat että koko maa on puhdistettava tällaisista konnista viimeistä myöten.

Perinpohjin laastava fasistinen kuona

Eilen, klo 4,30 kokoontuivat Anohinin nim. om. kirjapainon työläiset kuuntelemaan selostusta trotskilaisten fasistien agenttien oikeusjutusta. Syvällä inholla puhuivat työläiset isänmaan myyjistä, halveksituimmista konnista.

— Aikoinaan Lenin ja hänen jälkeensä jatkuvasti toveri Stalin, ovat muistuttaneet meitä liiallisesta optimistisuudesta — sanoi tov. TERHO. — He ovat aina sanoneet, että sosialismia rakentaessa tulee olemaan vaikeuksia. Työtätekevät joukot ovat ilomielin lähteneet näihin vaikeuksiin, taistelleet ja voittaneet ne, siitä tuloksena on meillä nyt ilontäyteinen elämä. Kaiken nykyisen elämämme ohella on inhoittavaa kuulla, että ihmiset, jotka ovat työskennelleet omissa riveissämme, vieläpä heille on uskottu johtavia paikkoja, ovat näin ennenkuulumattomasti pettäneet maansa ja kansansa. Ottakaamme esimerkiksi vain se, että he aikoivat bakteereilla tuhota Punaisen armeijan, ettei se kykenisi taistelemaan imperialistisia rosvoja vastaan.

Tällaiselle kuonalle, fasistien agenteille ei voi olla muuta tuomiota, kun se jota vaativat koko Sovettimaan työtätekevät — konnat on lopullisesti tuhottava.

— Elävinä ovat mielessä vielä kaksi ensimmäistä prosessia, kun nyt alkoi jo kolmas, jossa paljastetaan entistä katalimpia, vertaansa löytämättömiä konnuuksia Sovettivaltaa, sen rakastettuja johtajia ja työtätekeviä kansoja kohtaan — puhuu tov. VISHNEVSKIJ. — Sovettivallan työtätekevät ovat antaneet hampaille kaikenlaisia rosvokenraaleja, he ovat antaneet tuntea voimansa ja sen tulevat tuntemaan nämäkin konnat.

— Yhä enemmän ja enemmän on meidän terästettävä luokkavalppauttamme, etteivät moiset konnat enempää saisi häiritä voittoisaa työtämme — sanoi tov. MALINEN. — Me vaadimme Korkeinta Oikeutta antamaan heille korkeimman tuomion.

ULKOMAILTA

Espanjan rintamilta

LONDON, 26 (TASS). Madridin Puolustuskomitean eilisessä tiedoituksessa sanotaan, että Escorialin piirissä ovat kapinoitsijat pommittaneet tasavaltalaisten asemia. Hallitusjoukkojen patteristo vastasi tuleen menestyksellisesti. Aranjuezan piirissä on lyöty takaisin kapinallisten pienempi rynnäkkö. Vihollisen ratsuväki lähti pakoon. Kapinallisten 12 lentokonetta pommitti hallituksen sotajoukkojen asemia, mutta ne pakoitettiin poistumaan.

Eteläisellä rintamalla, Malagan suunnalla, eteenpäin liikehtivät hallituksen sotajoukot ovat vallanneet kaksi kylää. Yksi niistä sijaitsee kukkulalla, joka hallitsee Marbellaa (lounaaseen Malagasta).

* * *

LONDON, 26 (TASS). Reuterin Madridin kirjeenvaihtaja, kuvatessaan Madridin viimeistä tykistöpommitusta, osoittaa, että tuhottujen talojen raunioiden seasta on löydetty ensimmäisen kerran tykin ammuksia, joiden kaliberi on 280—300 millimetriä.

* * *

BARCELONA, 26 (TASS). Kapinallisten tykistö jatkaa Madridin keskuksen pommittamista.

Tasavaltalaiset druzhinnikat ovat siirtyneet hyökkäykseen, joka vihollisella tuli yllätyksenä, ja lähestyvät Talaveraa.

Vahvistetaan tiedoitus, että etelärintamalla on 300 espanjalaista upseeria karannut kenraali Francon armeijasta ja paennut Gibraltariin.

— SOVETTI-KARJALASTA —

Pushkin-päivien edellä

RUKAJÄRVI, 26 (Karel-TASS). Yhä laajemmaksi muodostuu valmistautuminen suuren venäläisen runoilijan Aleksander Sergejevitsh Pushkinin satavuotismuistojuhlaan. Useissa kirjastoissa on muodostettu piirejä Pushkinin tuotannon tutkimista varten. Rukajärven kirjallinen piiri harjoittelee näytelmää "Kivinen vieras".

Vielä joku kuukausi sitten rajonin kirjastosta lainasivat lukijat keskimäärin 20 Pushkinin teosta kuukaudessa, mutta joulukuussa viime vuonna lainattiin 90 kirjaa. Nyt ovat kaikki Pushkinin teokset lukijain hallussa.

* * *

VIELJÄRVI, 26 (Karel-TASS). Rajonin Pushkin-komitea on suorittanut joukon toimenpiteitä Pushkinin päiviin valmistautumisessa. Tammikuun 30 päivänä pidetään kaikissa selsoveteissa lukijain konferenssit. Helmikuun ensimmäisen ja kuudennen päivän välillä järjestetään klubeissa ja punanurkissa sekä stahanovilaisten asunnoissa keskusteluja Pushkinin, Lermontovin, Gorjkin, N. Ostrovskin ja muiden kirjailijain tuotannosta. Helmikuun 9 päivänä toimeenpannaan kolhooseissa Aleksander Sergejevitsh Pushkinin muistoiltoja. Helmikuun 13 päivänä järjestetään Vieljärvellä suuri kirjallinen iltama, jossa tehdään yhteenvedot rajonin kirjallisuusfestivaalista. Tilaisuuteen odotetaan saapuvan runoilija *Jalmari Virtanen* ja kirjailija *Sergei Norin*.

100.000 kiintokuutiometriä kaivoslujikkeita

Viime vuonna on Karjalan lespromhooseista, ratapölkkysahoilta ja sahoilta lähetetty 17 kivihiilitrustille (Artemugol, Stalinugol ja muille) 4.857 vaunua eli 100 tuhatta kiintokuutiometriä kaivoslujikkeita. Vuoden plaani lujikkeiden lähettämisessä on ylitetty.

Kuluvana vuonna kaivoslujikkeiden lähetys lisääntyy. Vuoden aikana tullaan lähettämään 13—15 tuhatta vaunua. (Karel-TASS).

Tuloman sähköasema otettu vastaan

KARHUMÄKI, 26 (Karel-TASS). Tammikuun 25 päivä klo 15 kirjoittivat hallituksen komissin jäsenet ja Valkean-Itämeren kombinaatin johtajat alle aktin, että hallituksen komissi on ottanut vastaan Ala-Tuloman sähköaseman.

Toveri Stalinin antama tehtävä on kunnialla täytetty. Kauaksi, napapiirin tyhjyyteen on kasvanut voimakas, maailman pohjoisin sähköasema. Aseman juhlalliseen vastaanottoon osallistuivat Muurmannin ja Valkean-Itämeren kombinaatin puolue- ja sovettijärjestöjen edustajat.

Kolhoosien vesikkofarmeja

Karjalan kolhoosit ovat kuluvana vuonna alkaneet järjestämään vesikkoja kasvattavia farmeja. Näinä päivinä on Kuolan niemimaalta lähetetty 50 amerikalaista vesikkoa, jotka Maa-asiain kansankomissariaatin metsästysinspektsio on jakanut Karhumäen, Puutosin ja Kontupohjan rajonien kolhooseille. Niinpä kolhoosi "Krasnyi pahar" ja Rovion nim. om. kolhoosi Puutosin rajonista ovat saaneet yhteensä 25 eläintä, Kondozerskin kolhoosi Karhumäen rajonista 10 vesikkoa jne.

Kuten tunnettua, lisääntyvät amerikalaiset vesikot hyvin nopeasti. Niiden turkis on erittäin kallisarvoinen, jotenka eläinten kehittäminen antaa farmeille hyviä tuloja. (Karel-TASS).

● **OIKAISU. Lehtemme eilisen numeron toisen sivun kolmannen palstan viimeiseen kappaleeseen on kirjapainossa sotkettu väärä korjausrivi, joten ajatus jää siltä kohtaa vaillinaiseksi. Kappale kuuluu käsikirjoituksen mukaan:**

Minä vastasin: "Ei, se on myöskin minun ystävien mielipide" (nide 8, liuska 235, 236).

Maksuakseh bandiitoinkel!

"Karelles"-trestan ruadajat kerävyttih miitingal, shtobi sanuo oma vastavus sana trotskitskoloil bandiitoil. Kuunneltuo obviniitjeljnoin zakljutsheenien i suudan dieloloin materialan kontrevolutsionnois trotskitstoin tsentras, "Karellesan" ruadajat suuren vozmuseheenienkel sanottih omat sanat nämis zlodeelois.

— Maksuakseh bandiitoinkel, ambua kehnoloi, on miän vai yksi possana — sanoi A. J. Muzykant.

Tämä fashistoin tukkuine — sanoi ielleh Muzykant, meni ei vai Sovetskoin Sojuuzan ruadajien interessoi vastah, napadji ei vai yksie meidy vastah, no napadji kaiken muailman ruadajukluassua vastah, konzukui yhtyi monien mualoin fashistoinke!

— Myö emmo ole garantiruitut sit, shtobikui i miän dielolois ei olis vrediitjeljoi, sendäh kui meil mennäh dielot pahoin, sendäh, kui myö emmo täytä pluanoi, sendäh kui meil on äijy avaarieloi traktornoloil buazoil. Lujittua miän kluassovoidu nägyö. Katshuo joga avaarien juuri. — Nämil myö voimmo suurembite iskie nämie koirie — sanoi lopukse Muzykant.

Miitingu yksimielizenny priimi rezoljutsien, kus treebuitshou, shtobi ni mittumua zhiälimisty trotskitskoile merzavtsoile, fashistkoloin kontrazvedkoin agentoile, rahvahan veren myöjile, rodnoin muan torguitshijoile ei olis.

Korgiembal boljshevitskoi nägö, vie lujembakse kerävyö boljshevitskoin partien i rahvahan ohjuajan tovarischu Stalinin ymbäril — sanotah rezoljutsies.

Myös miitingu priimi predlozheenien kaikil väil lujittua miän Krasnoin armien vägilöi.

Miän sotsialistitsheskoin roodinan suvaitshemine on rajatoi, myö ni kelle ni konzu emmo anna valdua ottua meil oza i ihastus, kudamat veren hinnal saimmo Oktjabrjskoin revoljutsien bojulois — sanou 133 hengiine trestan ruadajujoukko janvarjankuun 25 päivän miitingal.

Heillä ei ole oikeutta hengittää sovetti-ilmaa

Syvän suuttumuksen ilme oli jokaisen Kivilouhimon työläisen silmissä kun he kuuntelivat selostusta trotskilaisen "parallelisen keskuksen" oikeusjutusta.

— Kuullessa näiden roistojen tekoja, nostaa se veren kiehumaan — puhui tov. KOPPERI. Ne tahtoivat myydä fasisteille meidän kalliin isänmaamme, jonka me olemme kärsimyksin ja verin itsellemme ostaneet. Näille koirille tulee antaa heidän katalien tekojensa mukaan. Tämä oikeusjuttu osottaa meille, että meidän tulee kohottaa luokkavalppauttamme entistä korkeammalle.

— Ei mitään sääliä kansan vihollisille, siitä me olemme kaikki yksimielisiä — lausui tov. E. SALO.

— He halusivat palauttaa maahamme kapitalismin ja sitä mukaa saattaa meidät kapitalistiseen orjuuteen, ja siksi he eivät tarvitse armoa — jatkoi puhetta tov. SHLYKIN.

Näiden konnien rikos on niin suuri, ettei heidän henkensä riitä korvaukseksi tuhoteoistaan — alkoi puhevuoronsa tov. SALOMAA. Heidän rikos ei ole rikos ainoastaan meitä vastaan, vaan se oli rikos koko maailman työväenluokkaa vastaan. Siksi heillä ei olekaan oikeutta hengittää sovetti-ilmaa.

Päätöksessään kivimiehet osottivat syvän inhonsa ja suuttumuksensa kansan vihollisia kohtaan ja pyytävät Korkeinta Oikeutta langettamaan näille korkeimman tuomion. He korostivat välttämättömyyttä luokkavalppauden kohottamiseksi ja lupautuivat siinä tapauksessa, jos sosialistisen synnyinmaamme kimppuun hyökätään, vaihtamaan viipymättä moukarin kivääriin.

I. S.

Viimeistä myöten pyyhkäistävä maan kamaralta

AUNUS, 26 p. (Telefonitse) Aunuksen rajonissa metsäpunkteilla ja kolhooseissa on käsitelty trotskilaiseen paralleliseen keskukseen kuuluneiden bandiittien oikeusjuttua. Kokoukseen osallistuneet metsätyöläiset, kolhoosnikat ja toimitsijat vaativat yksimielisesti trotskisti-juudaksien tuomitsemista korkeimpaan rangaistukseen — ammuttaviksi.

Metsätöissä työskentelevät kolhoosi "Marxin" jäsenet toverit IVANOV ja KALININ lausuivat puheenvuoroissaan: Paralleliseen keskukseen kuuluneet trotskilaiset bandiittiroistot Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov, ja muut tahtoivat tuhota meidän onnellisen elämän. On viimeistä myöten pyyhkäistävä maan kamaralta tällaiset kyyt — ne on ammuttava.

T—jev.

Tuhottava isänmaan petturit

Päivätyövuoroltaan vapautuneet Autoremonttitehtaan työläiset eilen iltapuolella kokoontuivat tehtaan punanurkkaan kuulemaan selostusta sovettivastaisen trotskilaisen "parallelisen keskuksen" oikeusprosessin materiaalia. Selostuksen siitä teki toveri SAVELJEV. Hän kuvasi helppotajuisesti trotskilaisen keskuksen alkujuurista, sen laajenemisen vaiheista ja viimeiseksi pöyristyttävästä oikeusprosessista. Jännityksellä kuultiin selostajan jokainen sana.

— Ei voi löytää vastaavia sanoja, joilla ilmaisisi trotskilaisten verikoirain konnantöitä — kuohahtaen lausui tov. PILJAKOV. — Selviönä on se, että, huolimatta suuren johtajamme toveri Stalinin varoituksista, emme vielä ole läheskään kyllin valppaita. Karjalassakin on kyykäärmeitten myrkylliset pistokset tehneet tuhoa, jonka tarkoituksena on ollut masentaa tasavaltamme hyvinvointia ja sen mukaan koko Sovettimaamme mahtia. Radek ja hänen fasistiapurinsa yrittivät kaupata rakasta synnyinmaatamme samalla tavalla kuin fasisti pyöveli kenraali Franco nytkin kauppaa Espanjan tasavaltaa. Ei turhaan ole työtätekeväin veri vuotanut isänmaan maineen puolesta, vaan raskaiden aikojen läpi tullen he rakensivat uuden, onnellisen sosialistisen yhteiskunnan.

Tov. NYLANDER, lausui m.m., että trotskilainen keskus halusi muuttaa Sovettimaan kapitalistien siirtomaaksi.

Työläiset lausuivat lujan päätöksen, että on kohotettava oman kollektiivin valppautta entistä lujemmaksi ja tuotanto on saatettava entistä paremmaksi.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

TIEDOITUS

Tammikuun 27 päivänä kello 7 illalla työskentelevät kaupungin puoluekabinetissa puolueaktiivin seuraavat piirit:

1. NKP(b):n historian piiri ja Leninismin piiri (yhdessä) ohjaaja tov. K. Vuokko.
2. NKP(b):n historian piiri ohjaaja tov. A. Salo.

Puoluekabinetti.

Oskar M. Kettunen

Tammikuun 24 päivänä v. 1937 kuoli Petroskoissa tov. *Oskar Matvejevitsh Kettunen*.

Kettunen oli syntynyt Suomessa Mikkelin läänissä elokuun 16 päivänä v. 1875. Jo nuorena oli Kettunen pakoitettu elättämään itsensä omalla työllään, työskennellen Savonlinnassa laivayhtiöllä sekä höyrymyllyn koneenkäyttäjänä. Päivisin työskennellessä tuotannossa hän kävi iltasin teollisuuskoulun. Myöhemmin työskenteli Kettunen Viipurin kaupungissa ja Hovinmaan paperitehtaalla. Aktiivisesti osallistui Kettunen v. 1918 Suomen proletariaatin käymään taisteluun vapautensa puolesta. Luokkasodan päätyttyä tappioon pakeni Kettunen vaikeasti haavoitettuna Sovettiliittoon. Sovettiliitossa työskenteli Kettunen sovettilaivastossa sekä rautatiellä. Viimeiset 7 vuotta työskenteli Kettunen Sovetti-Karjalassa, joista 6 vuotta yhtämittaa Petroskoin Autotraktoriremonttitehtaalla.

Kettunen oli yksi etumaisia tuotannon udarnikkoja ja työskenteli stahanovilaisesti aina viimeaikoihin asti. Kaipauksella muistelemme riveistämme poismennyttä Oskar Matvejevitsh Kettusta.

Joukko työtovereita.

Autoremontti-mekaanisen tehtaan direktsia ja tehdaskomitea tiedoittaa työläisen

Oskar Matinpoika Kettusen

kuolemasta, mikä tapahtui 24 p. tammik. 1937.

Ruumissaattue lähtee Keskussairaalan ruumishuoneelta 28 p. t.k. kello 4 ip.

Kaipauksella ilmoitamme tyttäremme

Sirkka Taivaisen

kuolemasta, mikä tapahtui kotona Petroskoissa 26/I—37.

ISÄ, ÄITI, SISKOT ja VELI

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-315 Заказ № 303 — Тираж 7.100 экз.